



“ئەتىكى قۇياش” — ياشلار - ئۆسمۈرلەر ئوقۇشۇقى  
دۆلەتنىڭ “11 - بەش يىللىق پىلان” مەزگىلىدىكى نۇقتىلىق كىتاب تۈرى

# پۇشكىن

ئەدەبىيات پېشوالىرىنىڭ بالىلار ئەدەبىياتى ئوقۇشلۇقى



مىللەتلەر نەشرىياتى

翻 译 安尼玩·买买提  
责 任 编 辑 热沙来提阿不拉  
责 任 校 对 赛比耶·艾合太木  
民文封面设计 吾要



ISBN 978-7-105-10175-7



9 787105 101757 >

定价：6.00 元

”ئەتكى قۇياش“ — ياشلار- ئۆسمۈرلەر ئوقۇشلۇقى  
دۆلەتنىڭ ”11- بەش يىللىق پىلان“ مەزگىلىدىكى نۇقتىلىق كىتاب تۈرى

## پۇشكىن

ئەدەبىيات پېشۋالىرىنىڭ بالىلار ئەدەبىياتى ئوقۇشلۇقى

تەرجىمە قىلغۇچى: ئەنۋەر ھاجى مۇھەممەد

مىللەتلەر نەشرىياتى  
بېيجىڭ

本书根据中国少年儿童出版社 2006 年 4 月第 1 版第 1 次印刷版本  
翻译出版。

بۇ كىتاب جۇڭگو ئۆسمۈرلەر- بالىلار نەشرىياتى 2006- يىلى 4- ئايدا  
نەشر قىلغان 1- نەشرى 1- باسمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى

مەسئۇل مۇھەررىر: رسالەت ئابلا  
مەسئۇل كوررېكتور: سەبىيەم ئەختەم

## پۇشكىن

تەرجىمە قىلغۇچى: ئەنۋەر ھاجى مۇھەممەد

---

---

نەشر قىلغۇچى :	مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى :	بېيجىڭ شەھىرى خېيىڭلى شىمالىي كوچا 14- قورۇ
ساتقۇچى :	پوچتا نومۇرى: 100013 تېلېفون: 010-64290862
باسقۇچى :	جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
نەشرى :	بېيجىڭ يىغۇي باسما چەكلىك شىركىتى
بېسىلىشى :	2009- يىلى 7- ئايدا 1- قېتىم نەشر قىلىندى
ئۆلچىمى :	2009- يىلى 7- ئايدا 1- قېتىم بېسىلدى
باسما تاۋىقى :	850×1168 م.م. 32 كەسلەم
سانى :	2.625
باھاسى :	0001-3000
	6.00 يۈەن

ISBN 978-7-105-10175-7/I.2059 (维 291)

---

---



## 图书在版编目(CIP)数据

普希金：维吾尔文/（俄罗斯）普希金著；安尼玩·买买提译。—北京：民族出版社，2009.7  
（托起明天的太阳.文学大师启蒙读本）  
ISBN 978-7-105-10175-7

I. 普… II. ①普…②安… III. 童话—作品集—俄罗斯—近代—维吾尔语（中国少数民族语言） IV. I512.88

中国版本图书馆CIP数据核字(2009)第119730号

---

**责任编辑：**热沙来提阿不拉

**责任校对：**赛比耶·艾合太木

**出版发行：**民族出版社 <http://www.mzcbs.com>

**社址：**北京市和平里北街14号 邮编：100013

**电话：**010-64290862（维文室）

**印刷：**北京艺辉印刷有限公司

**版次：**2009年7月第1版 第1次印刷

**开本：**850×1168毫米 1/32

**印张：**2.625

**印数：**0001-3000

**定价：**6.00元

ISBN 978-7-105-10175-7/I.2059（维291）

---

## مۇندەرىجە

- 1..... ئالتۇن خورازنىڭ ھېكايىسى
- 18..... بېلىقچى بوۋاي بىلەن ئالتۇن بېلىق
- 43..... مەلىكە بىلەن يەتتە پالۋان

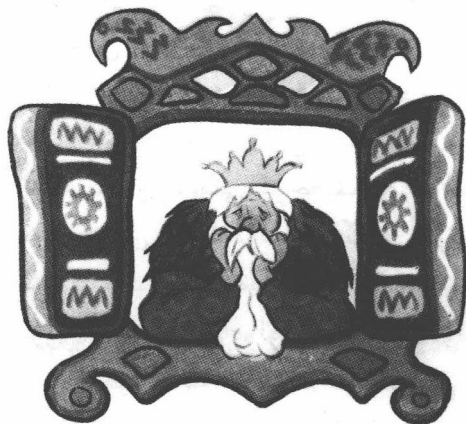
## ئالتۇن خورازنىڭ ھېكايىسى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا كۆچمەن چارۋىچىلىق دەۋرىدە، بىپايان ياۋروپا-ئاسىيا تۈزلەڭلىكىدە توپ-توپ قوي-كالىلار ئوتلايدىكەن، سېپىل-قورغانلار قەد كۆتۈرۈپ تۇرىدىكەن. بۇ زېمىندا ياش بىر ھۆكۈمران غەيرەتكە كېلىپ قۇدرەتلىك بىر دۆلەت قۇرماقچى بوپتۇ، ھە دېگەندە سىرتقا كېڭەيمىچىلىك قىلىپ، كەڭرى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، دارتون چار پادىشاھلىقىنى قۇرۇپتۇ.

دارتون ئۆزىنىڭ بارغانچە قۇدرەت تېپىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، قوشنا ئەللەرنى پەقەت كۆزىگە ئىلماپتۇ، دائىم ئەسكەر باشلاپ بېرىپ باشقا ئەللەرگە ھۇجۇم قىلىدىكەن. دارتوننىڭ چوڭ ئوغلى بىر قېتىم قاتتىق ئاغرىپ قاپتۇ، كۈن بويى يىغلاپ توختماپتۇ، خاننىڭ دوختۇرى داۋالاپ

باقسىمۇ ئانچە ئۈنۈمى بولماي، خاننى ئىنتايىن بىسەرەمجان قىلىۋېتىپتۇ.

دەل شۇ چاغدا، شەرقتىكى شاما دۆلىتىدىن خان مەلىكىنىڭ تۇغۇلغانلىق خەۋىرى كېلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن دارتون خان ئوغلىنىڭ كېسىلىنى شاما



مەلىكىسىنىڭ شۇملۇقىدىن كۆرۈپ، ”مەلىكە شاھزادىنىڭ بەختىگە ئولتۇردى“ دەپتۇ ۋە ئون تۈمەن ئاتلىق ئەسكەرنى باشلاپ شاما شەھىرىگە كىرىپ، شاما ئوردىسىنى كۆيدۈرۈپ، پادىشاھنى

ئۆلتۈرۈپ، خانىش ۋە مەلىكىنى چەت ئورمانلىققا سۈرگۈن قىلىۋېتىپتۇ.

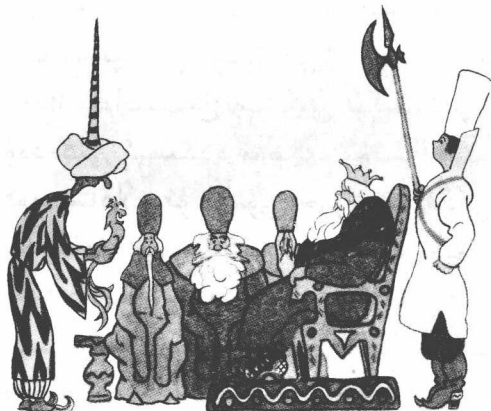
كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئىككى شاھزادە قامەتلىك كېلىشكەن يىگىتلەردىن بولۇپ يېتىلىپتۇ، دارتون خان قېرىپ، ئارمانغا چۈشلۈك دەرمانى قالمايۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھوقۇق-سەلتەنەتنى مۇشۇ يەرگىچە يۈرگۈزۈپ، ئاخىرقى ئۆمرىنى خاتىرجەم، راھەت ئۆتكۈزمەكچى بولغان بولسىمۇ، ئۇزاقتىن بۇيان ئۇنىڭ بوزەك قىلىشىغا ئۇچراپ كەلگەن قوشنا ئەللەر ئاستىرتتىن ئىتتىپاقلىشىپ، ئۇنىڭ زېمىنىغا پاراكەندىچىلىك ساپتۇ، ھېلى شەرقتىكى كۆچمەن چارۋىچىلار بۇلاڭ-تالاڭ قىلىنسا، ھېلى غەربتىكى قورغانلار قورشاۋدا قالىدىكەن، ياكى جەنۇبتىكى ئاشلىق ئامبارلىرى كۆيدۈرۈۋېتىلىدىكەن... بۇنىڭدىن دارتون خان ئېغىر زەربىگە ئۇچراپتۇ. گەرچە شاھزادە ۋە قوماندانلار تۆت تەرەپتىن كۈچەپ تاقابىل تۇرغان بولسىمۇ، ئۇ چاغدا ئاخباراتنىڭ يەتكۈزۈلۈشى ناھايىتى ئاستا بولغاچقا، خان ئۇرۇش ۋەزىيىتى ۋە دۈشمەننىڭ ئەھۋالىدىن ناھايىتى كېچىكىپ خەۋەر تېپىپتۇ؛ يەنە ئەسكەر ئەۋەتىپ ياردەمنى كۈچەيتكەن بولسىمۇ، ھەممىسى بىكار كېتىپتۇ! بىر مەھەل سەلتەنەت سۈرگەن دارتون خان ئەمدى سەل پۇشايان قىلىپتۇ، دۈشمەنلىرىنى كۆپەيتىۋېلىپ، مانا ئەمدى تاقابىل تۇرۇشنىڭ تەس بولۇۋاتقىنىغا ئۆكۈنۈپتۇ.

جىددىيلىشىپ گاڭگىراپ قالغان دارتون خاننىڭ سالامەتلىكى بارغانسېرى ناچارلىشىپ، مەجەزى ئوساللىشىپ كېتىپتۇ. شاھزادە ۋە ۋەزىرلەر بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا شىكارغا چىقىپ كۆڭۈل ئېچىپ كېلىشنى، جەڭ ئىشلىرىنى بىر ياققا قايرىپ قويۇشنى، بۇ ئىشنى شاھزادە ۋە ۋەزىرلەرگە

تاپشۇرۇشنى نەسەھەت قىلىپتۇ. چارچاپ ھالىدىن كەتكەن چار پادىشاھ بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلىپ، بىر قىسىم قورۇقچىلىرى ۋە ئوۋ ئىتلىرىنى ئېلىپ شىكارغا ئاتلىنىپتۇ.

دارتون خان بىپايان دالدا ئات چاپتۇرۇپ، چۇقان-سۈرەن سېلىپ، ئىچ پۇشۇقىنى چىقىرىپتۇ. ئاخىرى ئېتى ھېرىپ قېلىپ، بىر سۈزۈك ئېرىقنىڭ بويىغا كېلىپ توختاپتۇ. دارتون ئېرىق بويىدا ئۇخلاپ قاپتۇ؛ چۈشىدە بوۋىسىنى كۆرۈپ، بۇ بىر نەچچە يىلدىن بۇيانقى دەردلىرىنى تۆكۈپتۇ ھەمدە بوۋىسىدىن ئۆز خاتالىقىنى كۆرسىتىپ بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. بوۋىسى ئۇنىڭغا قاراپ بىر دەم ئويلىنىپتۇ، ئېرىق سۈيى كېلىۋاتقان تەرەپنى قولى بىلەن ئىشارەت قىلىپ، گەپ-سۆز قىلماي كېتىپ قاپتۇ.

دارتون خان ئويغىنىپ، بوۋىسى كۆرسەتكەن ياققا مېڭىپ ئېرىقنىڭ باش تەرىپىگە كېلىپتۇ. بۇ يەر ياۋا گۈللەر ئېچىلىپ كەتكەن ئوتلاق ئىكەن، بۇ يەردە چاچ-ساقاللىرى ئاپئاق، كۆزلىرى چاقناپ تۇرىدىغان بىر دانىشمەن مېيىقىدا كۈلۈپ، ھاسسىنى تۇتۇپ ئاجايىپ قىياپەتتە ئولتۇرغۇدەك. دارتون خان بۇ مويسىپىتنى بىر



كۆرۈپلا بوۋىسى ئېيتقان ئادەمنىڭ مۇشۇ ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ، ئېھتىرام بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ ياردەم سورايتۇ. دانىشمەن ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ بولۇپ، قوينىدىن ۋىجىككىنە بىر رەڭدار ئالتۇن خورازنى چىقىرىپ، پەيلىرىنى

سىلاپ، تاجىنى مىجىپ قويۇپ، چار پادىشاھقا ئۇنىڭ ئىشلىتىلىشى ئۇسۇلىنى چۈشەندۈرۈپتۇ: ”بۇ ئالتۇن خوراز ھەر قانداق جايدا يۈز بەرگەن جەڭنى كۆرەلەيدۇ، ساڭا سادىق خەۋەرچى بولالايدۇ. ئەگەر دۆلەت سىرتى تىنچ بولسا، ئۇ شۇ يەردىكى تىنچلىقنىڭ سىمۋولى بولۇپ جىم تۇرىدۇ. ئەگەر سىرتتىن كەلگەن ئۇرۇش ئاپىتىگە مەسىلەن، دۈشمەن ئەسكەرلىرىنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىساڭ، ئۇ دەرھال سەگەكلىشىپ، تاجى تىك تۇرۇپ كېتىدۇ. دە، قاتتىق چىلاپ قاناتلىرىنى قاقىدۇ؛ جەڭ يۆنىلىشىگە بۇرۇلۇپ، قاياققا ئەسكەر ئەۋەتىشىڭ كېرەكلىكىنى ئۇقتۇرىدۇ. يەنە كېلىپ خوراز قانچىكى قاتتىق چىلاپ قاناتلىرىنى قاقسا، دۈشمەنلەر شۇنچە ۋەھشىي بولغان بولىدۇ. سەن مۇشۇ ئەھۋاللارغا ئاساسەن لەشكەر يۆتكەشكە بولىدۇ، ئالدىراقسانلىق بىلەن ئاتلانمىساڭمۇ بولىدۇ.“ دارتون خان بۇ ئاجايىپ خورازغا قاراپ ناھايىتى خۇشال بوپتۇ، ئۇنى ئىگىلىۋېلىش ئىستىكى جۇش ئۇرۇپتۇ ۋە دانىشمەنگە دەرھال بەدەل تۆلەش شەرتىنى جاكارلاپ:

— ”ماڭا قىلغان بۇنچە ياخشىلىقىڭنى قايتۇرۇش ئۈچۈن مەن ئەڭ مۇھىم ئارزۇيۇڭنى قاندۇرمىەن، سەن قاچانلا بولسۇن ماڭا تەلىپىڭنى ئۇدۇل ئېيتىۋەر، مەن ئۇنى چوقۇم قاندۇرمىەن!“ دەپتۇ. دانىشمەن بېشىنى لىڭشىتىپ ئەستايىدىل ھالدا: ”سەن ۋەدەڭنى ئېسىڭدە مەھكەم تۇتساڭ، ئىشەنچىڭنى ھەرگىز يوقىتىپ قويمىساڭلا، بۇ ئالتۇن خوراز سېنىڭكى“ دەپتۇ. دە، خورازنى چار پادىشاھقا بېرىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

دارتون خان خورازنى ئېلىپ، خۇشاللىقىدىن قىن-قىنىغا سىغىمىغان ھالدا ئوردىغا قايتىپ كەپتۇ، ئىلگىرىكى كۆڭۈلسىزلىكلىرىنى ئۇنتۇپ كېتىپتۇ. ئۇ ئۇستا بىر ھۈنەرۋەننى چاقىرىپ خورازغا چىرايلىق كاتەك ياسىتىپ، چېگرا ئەھۋالىدىن

ۋاقتىدا خەۋەر تېپىپ تۇرۇش ئۈچۈن ئۇنى ھۇجرىسىنىڭ دېرىزىسى ئالدىغا قويۇپ قويۇپتۇ. ئاندىن ئۇ ئوغۇللىرى ۋە ۋەزىرلىرىنى چاقىرىپ كېلىپ، ئۆزىنىڭ ئاجايىپ كەچۈرمىشلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ، ئالتۇن خورازنىڭ ئالاھىدە ئىقتىدارىنى بىر قۇر ماختاپ، ئۇلارنى بۇ ئالتۇن خورازنى چوقۇم ھۆرمەتلەشكە بۇيرۇپتۇ.

ئالتۇن خوراز دارتون خان ئوردىسىدا ماكانلىشىپ بولغاندىن كېيىن، ئۆز ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاشقا باشلاپتۇ، ئۇ ئەتىگەندىن-كەچكىچە كاتەكتە قەددىنى كېرىپ، يىراقتىكى چېگراغا قاراپ تۇرىدىكەن.

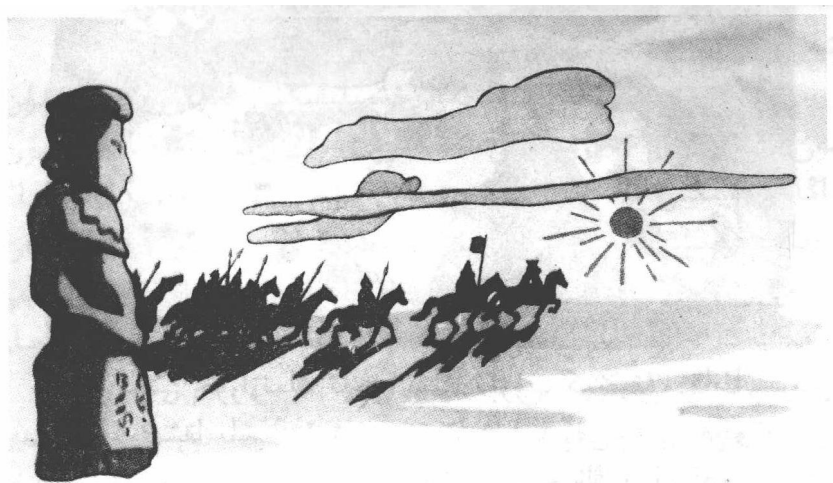


بىر كۈنى خورازنىڭ تاجى تىك تۇرۇپ كېتىپتۇ، قاناتلىرىنى جىددىي قېقىشقا باشلاپتۇ ۋە جەنۇبقا قاراپ "قى-قى-قى" دەپ چىلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن، چار پادىشاھ چوڭ شاھزادىنى بەش تۈمەن خىللانغان قوشۇننى باشلاپ دۈشمەنگە تاقابىل تۇرۇشقا ئەۋەتىپتۇ؛ قوشۇن جەنۇبقا مېڭىۋېرىپ، تاشقى كافكازىيە سەردارىنىڭ ھە دەپ ئاشلىق ۋە ماللارنى بۇلاۋاتقىنىنىڭ ئۈستىگە



كېلىپ قاپتۇ، بۇ بىر توپ ئالىقاپلار قانداقمۇ شاھزادىگە تەڭ كېلەلسۇن، ئۇلار ئىككى پەشۋا يەپلا چېدىر، تاشلىق قاتارلىق غەنىمەتلىرىنى تاشلاپ ئالدىراپ قېچىشىپتۇ. شاھزادە ئالتۇن خورازنىڭ كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان ئىقتىدارغا قايىل بولۇپ، ئاجايىپ ھېسسىياتلار بىلەن ئاستانىگە قايتىپ كەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، دارتون خان ئالتۇن خورازنىڭ ياردىمىدە قورقماي لەشكەر تارتىپ، ھەر ياققا جەڭ قىلىپ، قوشنا ئەللەرنىڭ ھۇجۇمىنى بېسىقتۇرۇپتۇ.

ئالتۇن خورازنىڭ تۆھپىسىنى بىلگەن قوشنا ئەللەر ئالدىراپ ھۇجۇم قىلىشقا پېتىنالمىپتۇ ۋە شۇنىڭدىن كېيىنكى ئىككى-ئۈچ يىل ئىچىدە دارتون خان كۈنلىرىنى خاتىرجەم ئۆتكۈزۈپتۇ، پۈتۈن مەملىكەت تىنچلىققا، باياشاتلىققا چۆمۈپتۇ، قوشنا ئەللەر بۇ مەملىكەتكە يەنە بىر-بىرلەپ مال تارتۇق قىلىشقا باشلاپتۇ.



دارتون خان نەغمە-ناۋا، ئەيش-ئىشرەتتە يۈرۈپ ئۇرۇش پاراكەندىچىلىكىنى ئۇنتۇپ قېلىۋاتقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئالتۇن

خوراز توساتتىن "قى-قى-قى" دەپ چىلاپ كېتىپتۇ، بۇ قېتىم ئۇ قانداقتۇر چوڭ ئەنسىزلىك ۋە ئەندىشە بىلەن قۇلاقنى يېرىۋەتكۈدەك قاتتىق چىلاپ، قاناتلىرىنى بۆلەكچە شىددەتلىك قېقىپتۇ، بۇنداق ئەھۋال ئىلگىرى كۆرۈلۈپ باقمىغانىكەن. دارتون خان بۇنىڭغا سەل قارىماستىن ۋەزىرلىرىنى دەرھال يىغىپ، قارشى تەدبىرلەرنى مۇھاكىمە قىلىشىپتۇ.

ئالدىراغۇ ھەم قارام مېجەزلىك چوڭ شاھزادە ئاكتىپلىق بىلەن جەڭگە بېرىشنى تەلەپ قىلىپتۇ، ئۆزىگە بەك ئىشەنگەن ۋە دۈشمەننى مەنسىتىمگەن ھالدا: "خان ئاتا، ئالتۇن خورازنىڭ چىللىشىدىن قارىغاندا، بىزگە بويسۇنغان شەرقىي شاما خانلىقىدا توپىلاڭ چىققان ئوخشايدۇ، ئۇلارنىڭ ئايال پادىشاھى بىر نەچچە يىل ئىلگىرىلا ئۆلگەن بولۇپ، تاغ ئورمانلىقلىرىدا يۈرۈۋاتقان بىر سېرىق تۈك قىز ئۇنىڭ ۋارىسى ئىكەن، لەشكىرىي كۈچ ياكى بايلىق جەھەتتىن بولسۇن ئۇ قىز بىز بىلەن ھەرگىز تەڭلىشەلمەيدۇ. ئەگەر سىلى خاتىرجەم بولالمىسىلا، مېنى ئۈچ تۈمەن ئاتلىق لەشكەر بىلەن ئۇ يەرگە ئەۋەتىپ، بىر قېتىم جاھان سۈرگىلى قويسىلا!" دەپتۇ. دارتون خان شاھزادىنىڭ تەلپىگە قوشۇلۇپ، ئۇنى ئۈچ تۈمەن ئەسكەر بىلەن شاما خانلىقىغا ھۇجۇم قىلىشقا ئەۋەتىپتۇ ۋە ھەر ئۈچ كۈندە بىر قېتىم جەڭ مەلۇماتى يوللاپ تۇرۇشقا ئۇنىڭدىن ۋەدە ئاپتۇ.

ئۈچ كۈن ئۆتۈپتۇ، قوشۇندىن ھېچقانداق خەۋەر كەلمىگەچكە، چار پادىشاھ ئەنسىرەپتۇ. يەنە ئۈچ كۈن ئۆتۈپ كېتىپتۇ، شەرقىي شاما خانلىقىدىن يەنە خەۋەر كەلمەي، دارتون خان سەپراللىشىپ كېتىپتۇ. سەككىزىنچى كۈنىگە كەلگەندە جەڭگاھتىن يەنىلا ھېچقانداق خەۋەر يوق، دارتون خان ئولتۇرالمىي قاپتۇ، مېجەزى ئېغىر ئىككىنچى شاھزادىنى دەرھال

چاقىرىپ، يەنە ئۈچ تۈمەن چەۋەنداز بىلەن بىرلىكتە ئۇنى ياردەمگە ئەۋەتىپتۇ.

يەنە سەككىز كۈن ئۆتۈپ كېتىپتۇ، چوڭ شاھزادىدىن خەۋەر كەلمەيلا قالماستىن، كىچىك شاھزادىدىنمۇ ھېچقانداق خەۋەر بولماپتۇ. بۇ چاغدا ئاجايىپ ئىقتىدارلىق ۋە ساداقەتمەن خوراز يەنە ئەسەبىيلىك بىلەن "قى-قى-قى" دەپ چىلاپ كېتىپتۇ. ئۇ شەرق تەرەپكە قاراپ چىلاۋېرىپ ھەم سەكرەۋېرىپ، چار پادىشاھنى پاراكەندە قىلىپلا قالماستىن، ۋەزىر-ۋۇزرا، پۇقرالارنىڭ كۆڭلىنىمۇ ئەنسىز قىلىۋېتىپتۇ، قانداقتۇر چوڭ بىر بالا-قازا يېتىپ كېلىدىغاندەك تۇيۇلۇپتۇ.



قورقۇنچ ۋە ئەنسىزلىك كۈنسېرى كۈچىيىپ، دارتون خان ئاخىرى ئولتۇرماي قاپتۇ ۋە ئۆزى شاما خانلىقىغا قوشۇن باشلاپ

بېرىشنى قارار قىلىپتۇ؛ ئىشنى پۇختا باشلاپ، ئون سانغۇنىنى ئۆزى بىر قوللۇق تاللاپ، ھەر بىرىنى بىر تۈمەن قوغدىغۇچى لەشكەرگە قوماندان قىلىپ، ھەيۋەت بىلەن شەرققە يۈرۈش قىلىپتۇ.

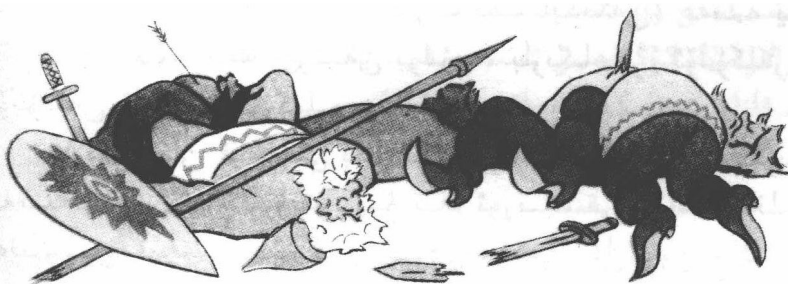
ئۇلار شاما خانلىقىغا يېقىنلىشىپ قاپتۇ، تونۇش كۆرۈنگەن بۇ زېمىن ئەينى ۋاقىتتا دارتون خان ئۆزى قوشۇن تارتىپ بارغان جايىنىڭ دەل ئۆزى ئىكەن. ئەمما ھازىر بۇ جاي بەكلا ئۆزگىرىپ كەتكەن بولۇپ، جەڭگاھقا ھەرگىز ئوخشىمايدىكەن؛ ھەممە ياق ئۆلۈكتەك جىمجىتلىققا چۆككەن بولۇپ، بارىگاھلار، ئۆلۈكلەر ۋە تۆكۈلگەن قانلارنى كۆرگىلى بولمايدىكەن.

دارتون خان قوشۇنىنى بىر تاغ ئورمانلىقىغا باشلاپ كىرىپ ھەممە ياقنى ئاخشۇرۇپتۇ، بۇ تاغ ئورمانلىقى شاما خانلىقى مەلىكىسى قېچىپ يۈرگەن جاي ئىكەن. دارتون خاننىڭ قوشۇنلىرى ئىچكىرىلەپ مېڭىۋېرىپتۇ، قويۇق ئورمانلىق ئىچىدە ياۋا قۇشلار پات-پات قورقۇپ ئۇچۇشۇپتۇ. بۇ ئەسنادا ھېچكىم

گەپ قىلماي، ئۆزلىرىنى نېمە قىسمەتلەرنىڭ كۈتۈپ تۇرغانلىقىنى بىلمەستىن، بىر-بىرىگە يېتىشىپ مېڭىۋېرىپتۇ. قوشۇن ئاخىرى بىر تاغ جىلغىسىغا كېلىپ توختاپتۇ، جىلغىنىڭ كۆزگە چېلىقىدىغان يېرىدە بىر يىپەك چېدىر بولۇپ، ئۇنىڭ



ئەتراپىدىكى جىمجىتلىق ئادەمنى ۋەھىمىگە سالىدىكەن. جەڭدە ئۆلگەن لەشكەرلەر چېدىرنى چۆرىدەپ نەچچە رەت يېتىشىپ، "ھەيۋەتلىك" مەنزىرە ھاسىل قىلىپتۇ. كۆرۈنۈپ تۇرۇپتىكى، ئۆلگەن لەشكەرلەر دارتون خاننىڭ لەشكەر فورمىسىنى كىيگەن، دارتون خانغا سادىق چەبدەس لەشكەرلەر ئىكەن! دارتون خاننىڭ يۈرىكى لەختە قان بولۇپتۇ، بۇ سىرلىق، قورقۇنچلۇق چېدىرغا ئالدىراپ مېڭىپتۇ.



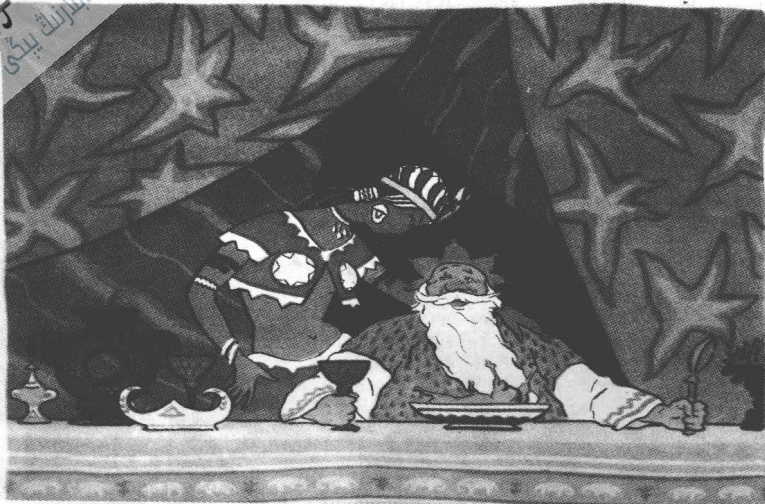
ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا نامايان بولغان مەنزىرە نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق. ھە! ئۇنىڭ ئىككى باتۇر ئوغلى بىر-بىرىنىڭ يۈرىكىگە خەنجەر تىققان بولۇپ، كۆزلىرىدە ئازراق پۇشايمان ئەكس ئېتىپ تۇرىدىكەن، ئۇلار ساۋۇت-دۇبۇلغىلىرىنى سېلىپ تاشلىۋەتكەن بولۇپ، بۇنىڭ تۇيۇقسىز يۈز بەرگەن ۋەقە ئىكەنلىكى ئېنىق ئىكەن. دارتون خان قاتتىق قايغۇرۇپ: "ئاھ، جېنىم بالىلىرىم، مېنىڭ بۈركۈتۈم، مەن نېمىدېگەن بەختسىز-ھە! سىلەر قانداق بولۇپ دۈشمەننىڭ قىلتىقىغا چۈشۈپ كەتتىڭلار، بۇ نېمە ئۈچۈن! تەڭرىم مېنى نېمىشقا بۇنداق جازالادىغانسەن، ئالساڭ مېنىڭ جېنىمنى ئېلىپ ئوغلۇمنى قايتۇرۇپ بەر!" دەپ ھۆركىرەپ يىغلاپ كېتىپتۇ، بارلىق قوماندان ۋە لەشكەرلەر ماتەم قايغۇسىغا چۆمۈپتۇ، ئۆلۈكتەك جىمجىت جىلغا يىغا-زارە، داد-پەريادلار بىلەن زىل-زىلىگە كەپتۇ.

شۇ چاغدا چېدىرنىڭ ئىچىدىكى پەردە تۇيۇقسىز قايرىلىپ، كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان بىر نازۇك بەدەن، ئاندىن ساھىبجامال چىراي كۆرۈنۈپتۇ، پەرىزاتتەك چىرايلىق بىر قىز يېنىك دەسسەپ چىقىپ كەپتۇ؛ جەزىبىلىك، مۇلايىم بېقىشلىرى بىلەن پادىشاھنى قارشى ئاپتۇ. دارتون خان ئۆز جايىدا قېتىپ تۇرۇپلا قاپتۇ، ئوغۇللىرىنىڭ ئۆلۈمىنى، ماتەم قاينۇلىرىنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇپ كېتىپتۇ؛ بۇ گۈزەل قىزغا گەپ-سۆزسىز، سەۋدالارچە قاراپ تۇرغىنىنىلا بىلىدىكەن، ئۆزىنىڭ نەدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى بىلمەيدىكەن! قىز باشتا ئېغىز ئېچىپتۇ:



— سەن نامى مەشھۇر دارتون خان بولامسەن؟  
 دارتون خان ئېسىگە كېلەلمەپتۇ، قىزغا تىكىلىپ قاراپلا تۇرۇپتۇ، خىيالىي ھالدا ”ھەئە...“ دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.  
 قىز بۇنى كۆرۈپ پىسسىڭگىدە كۈلۈپ قويۇپتۇ، ئىككى مەڭزى قىزىرىپ، تېخىمۇ گۈزەللىشىپ كېتىپتۇ.  
 — مېنىڭ كىملىكىمنى بىلىدىغانلا ئالىيلىرى؟

— بىلمەيمەن، مېنىڭچە سەن ھۆر-پەزىدە كىلا قىلىسەن! —  
دەپتۇ خۇددىنى يوقاتقان دارتون خان.



— مەن شاما خانلىقىنىڭ پادىشاھى، ئالىيلرىنىڭ  
چوقۇنغۇچىسى، ئالىيلرى بۈگۈن بىر كۈن بولسىمۇ يۈزۈمنى  
قىلىپ ئۆزلىرىگە خىزمەت قىلىشقا رۇخسەت قىلغايلا! — دەپلا چار  
پادىشاھنى ئىچىدىكى چېدىرغا ئېلىپ كىرىپتۇ. قىز ئۇنىڭ  
بىلىكىدىن تۇتۇپ تۆرگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ، ئاندىن بىر تەخسە يېڭى  
مېۋە-چېۋە ئېلىپ كىرىپ ئۇنى كۈتۈپتۇ. ئىككىيلەن پاراڭلىشىپ  
چىقىشىپ كېتىپتۇ، بۇنداق مەھلىيالىق ئىچىدە دارتون خان  
سىرتتىكى ئون تۈمەن قوشۇننى، ئېچىنىشلىق ئۆلگەن ئوغۇللىرىنى  
ئۇنتۇپ كېتىپتۇ. يېرىم كېچىدە قىز ئۇنى تاۋار-دوردۇنلۇق  
كارىۋاتتا راھەت ئۇخلىتىپ قويۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئارىدىن ساق  
بىر ھەپتە ئۆتۈپ كېتىپتۇ. دارتون خان شاما خانلىقىنىڭ ئايال  
شاھى بىلەن ئەيش-ئىشرەتتە كۈن ئۆتكۈزۈپ، ئايال شاھ  
تەرىپىدىن پۈتۈنلەي بويسۇندۇرۇلۇپتۇ، ئۇنى دەپ ئەس-ھوشىنى



يوقتىپتۇ، دىلى يايىراپ  
 كېتىپتۇ. قىز ئۇنىڭغا  
 دۆلىتىگە قايتىشىنى  
 ئېيتقاندىلا، ئاندىن ئېسىگە  
 كەپتۇ. ئۇ قىزنى ئەمرىگە  
 ئېلىپ خانىش قىلغاندىن  
 كېيىن ئۇنىڭ بىلەن بىللە  
 دۆلىتىگە قايتىدىغانلىقى  
 ھەققىدە قەسەم قىلىپتۇ، قىز  
 بىر ئاز ئىككىلىنىپ ئاندىن  
 ماقۇللۇق بىلدۈرۈپتۇ.



چوڭ قوشۇن ھەيۋەت  
 بىلەن قايتىشقا باشلاپتۇ، چار  
 پادىشاھ گۈزەل بىر خانىشقا  
 ئېرىشكەنلىكىدىن خۇشال

بولسا، لەشكەرلەر ئۆز جانلىرىنىڭ ساق قالغىنىدىن خۇشال  
 بولۇشۇپتۇ. شۇڭا، گەرچە ئىككى شاھزادە سىرلىق ھالدا ئۆلۈپ  
 كەتكەن، دۈشمەنلەرنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمىگەن بولسىمۇ،  
 كۆپچىلىك يەنىلا خۇشال بولۇشۇپ، جەڭدىن غەلبە قىلىپ  
 قايتقانداك زەپەر مارشىنى ياڭرىتىپ، يول بويى تەنتەنە بىلەن  
 قايتىپتۇ.

دۆلەت ئىچىدە پادىشاھ بىلەن خانىشنىڭ ئىشى سۆز-چۆچەك  
 بولۇپ تارىلىپ كېتىپتۇ. كىشىلەر دارتون خاننىڭ پەزىلىتى  
 ھەققىدە مۇھاكىمە قىلىشىپتۇ، خاتالىقنى سۆزلىشىپتۇ: ئىككى  
 شاھزادىسى ئۆلۈپ كەتكەن تۇرۇقلۇق يات ئايال بىلەن ئاپاق-  
 چاپاق بولۇپ يۈرەلەيدىكەنە! ئەمما كۆپلىگەن پۇقرالار خانىشنىڭ



تۇرقىنى، ئۇنىڭ چار پادىشاھىنى شۇنچە مەھلىيا قىلغۇدەك زادى قانداق جەلپ قىلىش كۈچى بارلىقىنى بىر كۆرۈپ باققۇسى كەپتۇ.

كىشىلەر ھەر خىل ئوي-خىيال بىلەن چار پادىشاھىنى كۈتۈۋالغىلى چىقىپتۇ، يوللار ئادەم دېڭىزىغا ئايلىنىپتۇ. ۋاراڭ-چۇرۇڭ قىلىۋاتقان كىشىلەر توپى ئىچىدە بىر ئاق ساقال بوۋاي خەقلەرگە ئەگەشمەي، پادىشاھ ئۆتىدىغان يولدا جىمجىت

كۈلۈمسەرەپ قاراپ تۇرۇپتۇ. خان مەپسىسى بىر خىل رىتىمدا سىلىق مېڭىپ كەپتۇ، چار پادىشاھ بىلەن بولغۇسى خانىشى مەپىنىڭ ئالدىدا خۇش چىراي ئولتۇرۇپ، تەنتەنە قىلىۋاتقان خەلققە قولىنى پۇلاڭلىتىپتۇ. ئېگىزدە ئولتۇرغان پادىشاھ يولدا تۇرغان ئۇ بوۋاينى بىر كۆرۈپلا تونۇۋاپتۇ، مەپىدە تۇرۇپ: ”مەپىنى توختات“ دەپ توۋلاپتۇ، ئاتلار ياۋاشلىق بىلەن توختاپتۇ. ئاندىن ئۇ بوۋايغا قاراپ قولىنى پۇلاڭلىتىپ:

— بوۋاي، ئەھۋاللىرى ياخشىمۇ؟ سىلىنىڭ ئالتۇن خورازلىرى بۇ گۈزەل خانىشنى ماڭا نېسىپ قىلدى، سىلىگە ھەقىقەتەن كۆپ رەھمەت! سىلىنىڭ بۈگۈن ماڭا يەنە قانداق مەسلىھەتلىرى باركىن؟ — دەپتۇ.

بوۋاي ئەسلىدە ھېلىقى ئاجايىپ دانىشمەن كىشى ئىكەن! ئۇ دارتون خانغا نەق گەپنىلا دەپتۇ:

— شاھ ئالىلىرى، بۈگۈن مەن سىلى بىلەن ھېسابلاشقىلى كەلدىم. ئاشۇ ئالتۇن خورازنىڭ بەدەل شەرتى يادلىرىدا بارمىكىن؟

— ھە، مۇنداق دېسىلە، تېخى ئۇنتۇپ قالمىدىم! ئۆزلىرىنىڭ بىرىنچى ئارزۇلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ بېرىمەن دېگەندەك قىلغانىدىم. — توغرا! شاھ ئالىلىرىنىڭ بۇنداق ئەستە ساقلاش ئىقتىدارى جاھاندا كەم ئۇچرايدۇ، بۈگۈن مەن شۇ ئارزۇيۇمنى ئورۇنلاپ بېرىشلىرىنى سوراپ كەلدىم!

چار پادىشاھ شۇ تاپتا خۇشال بولۇپ تۇرغاچقا نەق جاۋاب بېرىپ:

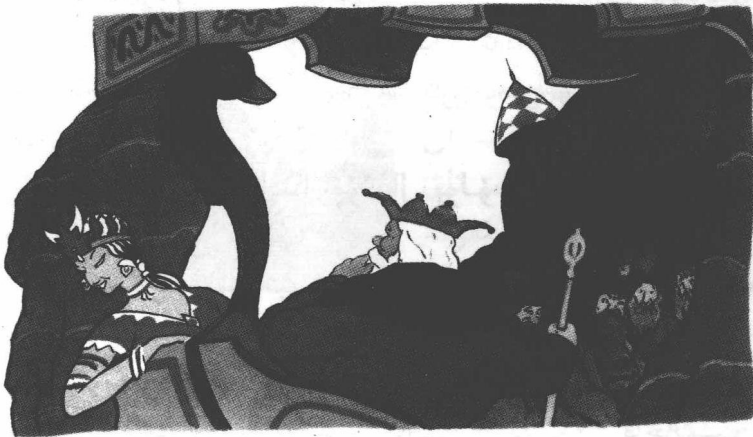
— بولىدۇ، قېنى ئېيتقايسىلا، بۈگۈن ئۇنى دەرھال ئەمەلگە ئاشۇرىمەن! — دەپتۇ.

— ئوبدان گەپ، مۇشۇ گەپلىرى راست بولسىلا چاتاق يوق! — دەپتۇ دانىشمەنمۇ خۇشال بولۇپ، ئاندىن ئاجايىپ بىر تەلەپنى ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ، — ماڭا ئاشۇ قىز، قېشىڭدا ئولتۇرغان شاما خانلىقىنىڭ ئايال شاھى لازىم.

چار پادىشاھ بۇ تەلەپنى ئاڭلاپ غەزەپلىنىپ:

— نېمە دەۋاتىسەن! ساراڭ بولدۇڭمۇ؟ سەن زادى نېمىنى ئويلاۋاتىسەن؟ شۇنداق، مەن ساڭا ۋەدە بەرگەن، لېكىن ھەممە نەرسىنىڭ چېكى بار. دە! سەن بۇ قىزنى نېمە قىلىسەن؟ مەن دېگەن پادىشاھ، بىلەمسەن؟ سەن مېنىڭ خەزىنەمدىن نېمە تەلەپ قىلساڭ قىل، ئاقسۆڭەكلىك نامىنى، ھەتتا يېرىم پادىشاھلىقنى تەلەپ قىلساڭمۇ مەيلى! — دەپتۇ.

— ماڭا شاما خانلىقىنىڭ ئايال شاھىدىن باشقا ھېچنېمە لازىم ئەمەس! ئۇ تېخى ساڭا ياتلىق بولىدىغۇ، سېنىڭ خانىشلىرىڭ تولا، بىر ئايالغا ئېسىلىۋېلىپ قانداق قىلىسەن! — دەپتۇ دانىشمەن ئۆزىنىڭ تەلپىدە جاھىللىق بىلەن چىڭ تۇرۇپ. ئەمما پادىشاھ بىلەن گەپ تاللىشىپ قانداق ياخشى ئاقىۋەتكە ئېرىشەلەيتتى؟ چار پادىشاھ ئاچچىقلاپ كېتىپتۇ:



— توفى! ئالچىغان قېرى، بەرمەيمەن! ساڭا ھېچنېمە بەرمەيمەن! بۇنداق قىلساڭ ئۆزۈڭنىڭ پۇتىغا ئۆزۈڭ پالتا چاپسەن، كۆزۈمدىن يوقال، سېنى ئىككىنچى كۆزۈم كۆرمىسۇن! بوۋاي ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ تازا دېيىشمەكچى بولغاندا، چار پادىشاھ سەلتەنەت تايىقىنى ئېلىپ بوۋاينىڭ بېشىغا قاتتىق ساپتۇ، بوۋاي دەرھال يەرگە يىقىلىپ چۈشۈپ، نەپەستىن قاپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ شاما خانلىقىنىڭ ئايال شاھى ئۆزىنى تۇتالماي قاقاقلاپ كۈلۈپ، گۈلگە قەللىرى ئېچىلىپ كېتىپتۇ! پادىشاھ گەرچە چاندۇرماي تۇرغان بىلەن، بۇ ئىشتىن قاتتىق قورقۇپ كېتىپتۇ.

مەپە شەھەرگە كىرىپتۇ، ئاسماندىن تۇيۇقسىز ئارقىمۇ ئارقا گۈلدۈرلىگەن ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ، ئەسلىدە ئالتۇن خوراز ئېگىزگە ئېلىپ قويۇلغان كاتەكتىن ئۇچۇپ چۈشۈۋاتقان ئىكەن، ئۇ مەپىگە ئۇدۇل ئۇچۇپ كېلىپ، پادىشاھنىڭ بېشىنى چوقۇلاپتۇ-دە، چىرقىراپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. دارتون خان بۇ زەربىدىن مەپىدىن دومىلاپ چۈشۈپ كېتىپ، بىر ئىگراپلا جېنىدىن ئايرىلىپتۇ، ئايال پادىشاھمۇ تۇيۇقسىز قايىقىدۇر كېتىپ قاپتۇ.



## بېلىقچى بوۋاي بىلەن ئالتۇن بېلىق

بۇرۇنقى زاماندا بىر بېلىقچى بوۋاي ئۆتكەن بولۇپ، دېڭىز بويىدا كەمپىرى بىلەن بىللە تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن، 33 يىل شۇنداق ياشاپتۇ. 33 يىلدىن بېرى تۇرمۇشى گەرچە نامرات ئۆتسىمۇ ناھايىتى خاتىرجەم، قانائەتچانلىق بىلەن ياشاپ كەپتۇ. بوۋاي ھەر كۈنى بېلىق تورىنى ئېلىپ دېڭىز بويىغا بېلىق تۇتقىلى چىقىدىكەن، كەمپىرى بولسا كونا كەپسىدە يىپ ئېگىرىدىكەن. 33 يىل ۋاقىت ئېقىن سۇدەك شۇنداق تېز ئۆتۈپ، ھەش-پەش دېگۈچە ھازىرقى كۈنلىرى يېتىپ كەپتۇ.

بىر كۈنى بېلىقچى بوۋاي ئاۋۋالقىدەكلا بېلىق تورىنى ئېلىپ، كىچىككىنە ئەبجەق قولۇنىغا چىقىپ بېلىق تۇتقىلى مېڭىپتۇ، كەمپىرىمۇ بۇرۇنقىدەكلا كەپسىدە يىپ ئېگىرىپ قاپتۇ. بېلىقچى بوۋاي بوۋاي ئىشكىتىن چىقىش ئالدىدا كەمپىرى ئۇنىڭغا توختىماستىن تاپىلاپ:

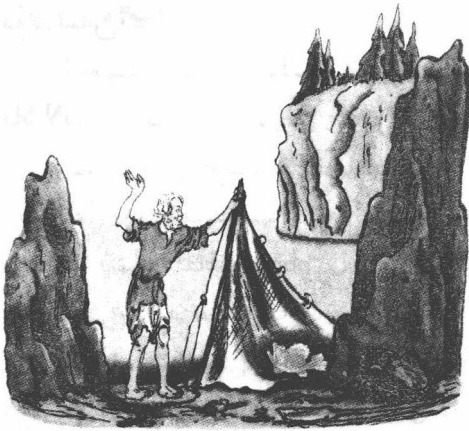
— بۈگۈن ھاۋا

سەل تۇتۇق تۇرىدۇ، ئەگەر بېلىق تۇتالمىساڭ دەرھال قايتىپ كەل، بولمىسا بوران-چاپقۇندا قالسىن، — دەپتۇ.

بېلىقچى بوۋاي ”ماقۇل“ دەپ ئىشكىتىن چىقىپتۇ.  
 بېلىقچى بوۋاي قولۋاقتى ھەيدەپ دېڭىزغا كىرىپ، شۇ  
 كۈنلۈك ئىشىنى باشلاپ تورىنى دېڭىزغا تاشلاپتۇ، تورنى  
 تارتىۋاتقاندا ئۇنىڭ ئېغىرلىقىنى تۇيۇپ ناھايىتى خۇشال بولۇپ  
 ئۆز-ئۆزىگە: ”بۈگۈن ئامىتىم كېلىدىغاندەك قىلىدۇ، تورنى بىر  
 تاشلاپلا بېلىق سۈزۈۋالدىغان بولدۇم“ دەپتۇ. ئەمما ئۇ تورنى  
 قولۋاققا تارتىپ چىقراي دېگەن چاغدا قارىسا، توردا بىر تالمۇ  
 بېلىق يوق، ھەممىسى لەش ئىكەن، بېلىقچى بوۋاي خۇرسىنىپ  
 قويۇپ، تورنى لەشلەردىن تازىلاپتۇ، بىرەر تال كىچىك راکمۇ  
 تاپالماپتۇ. ”بۇ نۆۋەت تور تاشلاپ باقاي، ئامەت كېلىشى مۇمكىن“  
 دەپتۇ بوۋاي ئۆزىگە.

بېلىقچى بوۋاي قولۋاقتى ھەيدەپ دېڭىزغا ئىچكىرىلەپ  
 كىرىپ ئىككىنچى قېتىم تور تاشلاپتۇ، بىر دەم كۈتۈپ تۇرغاندىن  
 كېيىن تورنى تارتىپتۇ، تورنى كۈچەپ تارتقاچ ئۆزىگە: ”بۇ تور  
 نېمانچە ئېغىر، نېمە تۇتتۇم قاراپ باقاي!“ دەپتۇ. بۇ قېتىم  
 تاشلىغان تور بايقىدىن ئېغىر بولسىمۇ، بېلىقچى بوۋاي

ئۇنىڭدىكى نەرسىلەرگە  
 قاراپ ئۇلۇغ-كىچىك  
 تىنىپتۇ، بۇ تور بايقىدىن  
 ئېغىر بولغان بىلەن،  
 ئىلىنغان نەرسە پۈتۈنلەي  
 ئۇزۇن-ئۇزۇن دېڭىز  
 چۆپلىرى ئىكەن. بوۋاي  
 دېڭىز چۆپلىرىنى  
 ئېلىۋەتكەچ: ”نېمە بولۇپ  
 كەتتى بۇ، 33 يىلدىن





بۇيانقى ئامەتلىرىم نەگە كەتتى؟“ دەپ غۇدۇرايتۇ. بۇ توردىنمۇ ئوخشاشلا كىچىككىنە راكمۇ تېپىلماپتۇ.

بېلىقچى بوۋاي قولۋاقتى ھەيدەپ دېڭىزنىڭ ئېتىمىگە ئىچكىرىسىگە كىرىپتۇ. ئۇ ئۈچىنچى قېتىم تور تاشلىغاچ ئۆزىگە ”بۈگۈن مۇشۇ ئەڭ ئاخىرقىسى، بېلىق تۇتسام-تۇتسام بەرگىزىمەن، ئۆيۈمگە قايتىمەن“ دەپتۇ. بۇ قېتىم ئۇ خېلى ئۇزۇن ساقلاپ، ئاندىن تورنى تارتىپ بېقىپتۇ؛ ”بولدىلا، بۈگۈن ئامىتىم يوقكەن، بۇنداق يەڭگىل توردىن نېمە ئۈمىد كۈتكىلى بولسۇن؟“ دەپ ھەسرەت چېكىپ تورنى تارتىپتۇ، توردىكى ئالتۇن رەڭدە چاقناپ تۇرغان نەرسىنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ. ئۇ كۆزىنى ئۇۋىلىۋېتىپ قارىسا، توردىكى نەرسە بىر تال كىچىك ئالتۇن بېلىق ئىكەن.

”بۇ نەچچە ئون يىللىق بېلىقچىلىق ھاياتىمدىكى بىر مۆجىزە، — دەپ ئويلاپتۇ بېلىقچى بوۋاي، — مەن ھېچقاچان بۇنداق ئالتۇندەك چاقناپ تۇرىدىغان بېلىقنى تۇتۇپ باقمىغان، بىراق، ھەي كىچىك جانىۋار، سەن كەمپىرىم ئىككىمىزنىڭ بىر ۋاقىتلىق تامىقىغىمۇ يارىمايسەن، بىر قاچا شورپا قىلىشقا ئاران بولارسەن.“

ئەمما ئالتۇن بېلىق تۇيۇقسىز زۇۋانغا كىرىپ سۆزلەشكە باشلاپتۇ، بېلىقچى بوۋاي ھەيران قاپتۇ.

— مېنى قويۇۋەتسە بوۋا، — دەپتۇ بېلىق، — مېنى دېڭىزغا قويۇۋەتسە، مەن ئەسلىدە ئالتۇن بېلىق ئەمەس، بەلكى دېڭىز شاھىنىڭ ئوغلى. مېنى ئۆلتۈرۈۋەتسە سىلىگە قىلچە پايدىسى يوق، مېنى يەۋەتسىلىمۇ ئاچ قورساقلىرىغا دال بولمايدۇ، ئەڭ ياخشىسى مېنى سۇغا قويۇپ بەرسە، مېنى سۇدا ئۈزگىلى قويسىلا، سىلىگە قىممەتلىك ھەق-نېسۋە بېرەي. بۇندىن كېيىن سىلىگە نېمە لازىم بولسا دېڭىز بويىغا كېلىپ مېنى چاقىرسىلا،

قولۇمدىن كېلىشىچە ئارزۇلىرىنى قاندۇرىمەن. ھازىر مېنى سۇغا دەرھال قويۇپ بەرسىلە، بۇ قۇرۇقلۇقتا مەن نەپەس ئالالماي قىيىنلىپ كەتتىم.

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىقنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ، ئۇنى توردىن ئاپتۇ، بېلىقنىڭ ھېچقانداق يېرى يارىلانمىغانىكەن. بېلىقچى بوۋاي ئۇنى دېڭىزغا قويۇپ بەرگەچ ئامراقلىق بىلەن :

— ئوماق ئالتۇن بېلىقىم، خۇدا سېنى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي، ماڭا مۇكاپاتىڭ كېرەك ئەمەس، بۇنىڭدىن كېيىن سەن بۇ ياقتىكى دېڭىز بويىغا كەلمەي، دېڭىز تەكتىگە ئۈزۈپ كەتكەيسەن، سەن شۇ يەردىلا ئەركىن-ئازادە ئۈزۈپ يۈرەلەيسەن، — دەپتۇ.

ئالتۇن بېلىق دېڭىزغا قايتىپ، بىردەمدىلا ھاياتى كۈچكە تولۇپتۇ. ئۇ بېلىقچى بوۋاينىڭ قولۇقىغا ئەگىشىپ، ئۇنى دېڭىز بويىغىچە ئۈزىتىپ كەپتۇ، ئاندىن ئۇنىڭغا “خوش” دەپ سۇغا شۇڭغۇپ، دېڭىزغا قايتىپ كېتىپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، بېلىقچى بوۋاي كەپسىگە قۇرۇق قول قايتىپ كەپتۇ، كەمپىرى تاماق ئېتىپ ئۇنى ساقلاپ تۇرغانىكەن.

— موماي، ساڭا بىر ئىشنى دەپ بېرەي، — دەپتۇ بوۋاي كەچمىشلىرىنى خۇشاللىق بىلەن بايان قىلىپ، — بۈگۈن مەن بېلىق تۇتقىلى بېرىپ بىرىنچى قېتىم، ئىككىنچى قېتىم تور تاشلىغاندا تەللىم كەلمىدى، تورغا لەش بىلەن دېڭىز چۆپىدىن باشقا ھېچ نەرسە ئىلىنمىدى، ئەمما ئۈچىنچى قېتىم تور تاشلىغىنىمدا بىر تال بېلىق سۈزۈۋالدىم. شۇنداق، بىر تال بېلىق، لېكىن ئۇ ئادەتتىكى بېلىق ئەمەس، بەلكى ئالتۇن بېلىق. بۇنداق بېلىقنى چوقۇم كۆرۈپ باقمىدىڭ، 33 يىلدىن بۇيان

مەنمۇ تۇنجى قېتىم بۇنداق بېلىقنى تۇتۇپ باقتىم. تېخىمۇ  
 ئاجايىپ يېرى شۇكى، بۇ ئالتۇن بېلىق تېخى گەپ قىلالايدىكەن،  
 مېنى دېڭىزغا قويۇۋەتكىن دەپ ماڭا يالۋۇردى، ئۆزىنى دېڭىز  
 شاھىنىڭ ئوغلىمەن دېدى، ئەركىنلىككە ئېرىشىش ئۈچۈن ئۇ ماڭا  
 نۇرغۇن ھەق بەرمەكچى بولدى. لېكىن مەن ئۇنىڭدىن ھېچنەرسە  
 تەلەپ قىلماي، ئۇنى شۇنداقلا دېڭىزغا قويۇۋەتتىم. قايتىپ  
 كېلىۋاتقان چېغىمدا ئۇ تېخى مېنى قىرغاققىچە ئۇزىتىپ قويدى  
 ھەم مەن بىلەن خوشلاشقاندىن كېيىن ئايرىلدى.  
 — ھەي قېرى، مۇشۇنداق يالغان گەپلەرنى توقۇپ مېنى  
 ئالدايمەن دەمسەن، كاللاڭ سەل قېيىپ قالىدىمۇ نېمە! — دەپتۇ  
 موماي ئانچە ئىشەنمەي.

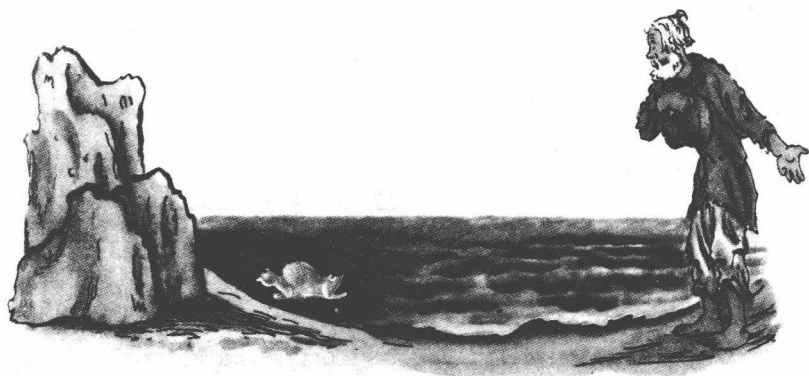


— مەن سېنى ئالداپ قانداق قىلاي، — دەپتۇ بېلىقچى  
 بوۋاي كەمپىرىنى ئىشەندۈرۈش ئۈچۈن ئىما-ئىشارەتلەر بىلەن

سۆزلەپ، — بۇنىڭ ھەممىسى راست، خۇدا ھەققى، قەسەم قىلىمەنكى، مەن ساڭا بىر ئېغىزمۇ يالغان ئېيتىمدىم. ئەمما كەمپىر بېلىقچى بوۋايغا قولىنى شىلتىپ تىللاپ كېتىتۇ:

— سەن نېمانچە دۆت، ئەخمەق قېرى! سەن يا ئوغرىلىق، يا بۇلاڭچىلىق قىلمىساڭ، نېمىشقا ئۇ بېلىقنىڭ مۇكاپاتىنى رەت قىلسەن؟ سەن قېرى ئەخمەق مۇشۇ ياشقا كىرگىچە بىكار ياشاپسەن، ھېچ بولمىغاندا بىر دانە تەڭنە بولسىمۇ ئالساڭ بولمامدۇ، قاراپ باقە، بىزنىڭ تەڭنىمىز كونىراپ نېمە بولۇپ كەتتى!

بېلىقچى بوۋاي دېڭىز بويىغا بېرىشنى پەقەت خالىمىسىمۇ، كەمپىرنىڭ بۇنداق تۇيۇقسىز غەزەپلىنىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ سەل قورقۇپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئامالسىز يەنە بېرىپتۇ. دېڭىز بايقىدەك تىپتىنچ ئەمەس ئىكەن، يېنىك دولقۇنلىنىپ تۇرىدىكەن، سۇلار بايقىدەك سۈزۈك ئەمەس، بەلكى يېشىل ھەم



سېرىق رەڭگە ئۆزگىرىپ قاپتۇ. بېلىقچى بوۋاي دېڭىز بويىدا تۇرۇپ بېلىقنى ئەنسىز ھالدا چاقىرىپتۇ:

— شاھزادە، ھەي شاھزادە، ئالتۇن بېلىق، بۇ ياقتا چىققىن، كەمپىرىم مېنى تىللىدى، مەن قېرىنى ئارامىغا قويىمىدى!

دېڭىز گىرۋىكىدە تۇيۇقسىز كىچىك قاينام ھاسىل بولۇپ، ئالتۇن بېلىق بېلىقچى بوۋاينىڭ ئالدىغا ئۈزۈپ كېلىپتۇ:

— قەدىرلىك بوۋا، ساڭا نېمە لازىم؟

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىققا سالام بېرىپ:

— ھەي ئالتۇن بېلىق، سېنى پەقەت ئاۋارە قىلغۇم يوق ئىدى، ئەمما خوتۇنۇم مېنى تىللاپ ئامالسىز قويدى، مېنى سەندىن بىر دانە يېڭى تەڭنە سوراڭغا ئەۋەتتى، چۈنكى، بىزنىڭ ئۇ كونا تەڭنەمىز تەڭنەگە ئوخشىماي قالدى، ئىشلەتكىلى پەقەت بولمىدى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئالتۇن بېلىق بېلىقچى بوۋايغا قاراپ:

— بوۋا، غەم قىلما، خۇدا ياخشى ئادەملەرنى ئۆز پاناھىدا ساقلايدۇ، پات يېقىندا سىلەرنىڭ بىر دانە يېڭى تەڭنەڭلار بولىدۇ، — دەپتۇ.

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىق بىلەن خوشلىشىپ، كونا كەپسىگە قايتىپ كەپتۇ. قارىسا، دەرۋەقە ھېلىقى كونا تەڭنەسى يوق، دېرىزىنىڭ ئاستىدا يېپيېڭى بىر تەڭنە تۇرغىدەك، تېخى مايلانغان مايلىرىمۇ پارقىراپ تۇرغىدەك.

— قەدىناس كەمپىرىم، ئەمدى رازى بولغانسەن. بايا مەن بېرىپ بېلىقتىن تەڭنە سورىغانىدىم، ھېلىمۇ ياخشى ئۇ ماقۇل دېدى، مانا قارا، يېڭى تەڭنەمۇ بار بولدى. كەمپىرىم، ماڭا نېمانداق چەكچىيىپ قاراپ تۇرسەن، كەل، چۈشلۈك تامىقىمىزنى

يەيلى، — دەپتۇ بېلىقچى بوۋاي ۋە شىرەنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ،  
 پىچاق-ۋېلكىلارنى ئېلىپ، تاماق يېيشكە تەييارلىنىپتۇ.  
 — ھەي ئەخمەق، ھاماقەت قېرى! سەن سېپى ئۆزىدىن  
 دۆت قېرى ئىكەنسىن. ئاران مۇشۇ تەڭنىنى ئەكەلگىنىڭ بىلەن بۇ  
 تەڭنە قانچە پۇلغا يارايدۇ؟ چاققان دېڭىز بويىغا بار دۆت قېرى،  
 ئۇنىڭغا ئوبدان گەپ قىلىپ ياغاچ ئۆيدىن بىرنى سورا. قاراپ  
 باققىنا، بۇ كەپمىز يامغۇر-يېشىن، جۇدۇن-چاپقۇنغا دال  
 بولالامدۇ؟



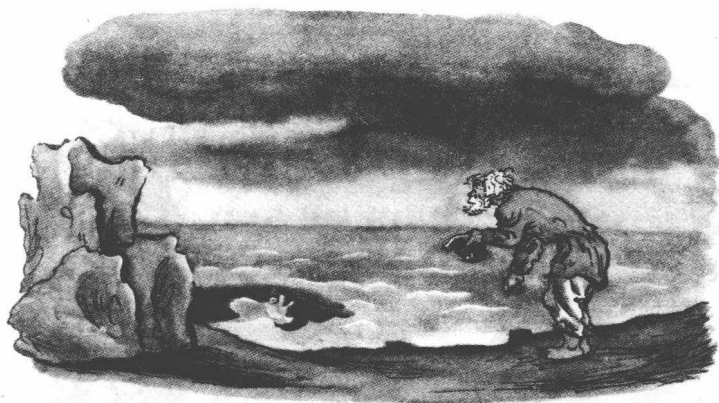
كەمپىرنىڭ بۇنداق چالۋاقاپ كېتىشىدىن قورققان بېلىقچى  
 بوۋاي پىچاق، ۋېلكىسىنى تاشلىۋېتىپتۇ.  
 بېلىقچى بوۋاي كۆڭلىدە قەتئىي رازى بولمىسىمۇ، كەمپىردىن  
 قورققاچقا، دېڭىز بويىغا يەنە كەپتۇ. قارىسا دېڭىز چايقىلىپ،  
 دولقۇنلار ئۆركەشلەپ تۇرغىدەك، دېڭىز سۈيى يېشىل ياكى سېرىق  
 رەڭدە ئەمەس، بەلكى سۆسۈن ھەم كۆك رەڭگە كىرىپ قاپتۇ.  
 بېلىقچى بوۋاي دېڭىز بويىدا تىترەپ تۇرۇپ ئالتۇن بېلىقنى  
 چاقىرىپتۇ:

— كىچىك شاھزادە، ھەي كىچىك شاھزادە! ئالتۇن بېلىق،  
ئالتۇن بېلىق، بۇ ياققا چىققىن، كەمپىرىم مېنى تىللاپ  
ئولتۇرغۇزمىدى.

ئالتۇن بېلىق دولقۇنلار چوققىسىدا ئۇشتۇمتۇت پەيدا بوپتۇ.

— ساڭا نېمە لازىم بوۋا!

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىققا سالام بېرىپ:



— ھەي ئالتۇن بېلىق، مېنىڭ سېنى راستىنلا ئاۋارە قىلغۇم  
يوق ئىدى، ئەمما كەمپىرىم مېنى بەك تىللاپ كەتتى. ئۇ سەندىن  
بىر ياغاچ ئۆي تەلەپ قىلىشىمنى بۇيرۇدى، چۈنكى بىزنىڭ  
كەمپىرىمىز كونىراپ، يامغۇر-يېشىن، جۇدۇن-چاپقۇنغا دال  
بولالمايدىغان بولۇپ قالدى، — دەپتۇ.

— بوۋا، چاتاق يوق، — دەپتۇ بېلىق، — خۇدا ياخشى  
ئىنسانلارنى قوغدايدۇ، قايتىپ بارغىن، ياغاچ ئۆيۈڭلار بار  
بولدۇ.

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىق بىلەن خوشلىشىپ، ئۆيگە  
قايتىپ كېلىپ قارىسا، بۇرۇنقى كونا كەپسىنىڭ ئورنىدا راستىنلا



بىر يېڭى ياغاچ ئۆي تۇرغىدەك، كەمپىرى ئىشىك ئالدىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرغىدەك، ئۇ بوۋاينىڭ قايتىپ كەلگىنىنى كۆرۈپ قولىدىن تۇتۇپ:

— كىرىپ قاراپ باققىنە، مانا ھازىر بۇرۇنقىدىن كۆپ ياخشى بولۇپ كەتتى، — دەپتۇ.

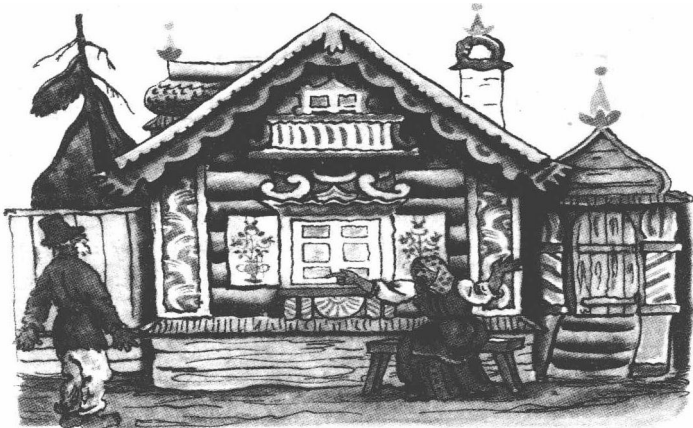
بېلىقچى بوۋاي كەمپىرى بىلەن ئۆيگە كىرىپتۇ، ئۆينىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر كارىدور، بىر ئېغىز چىرايلىق ھۇجرا، ئىچىدە ئۇلارنىڭ كارىۋىتى، بىر ئېغىز ئاشخانا، ئىككى ئېغىز قازناق، ئىچىدە ناھايىتى ياخشى ئۆي جاھازىلىرى، يەنە مىستىن، تۇشتىن ئىشلەنگەن سايمانلار بار ئىكەن، نېمە ئىزدىسە شۇ تېپىلىدىكەن. ئۆينىڭ كەينىدە كىچىك ھويلا بولۇپ، ھويلىدا توخۇ-ئۆردەك، بىر ئىت، يەنە سەي-كۆكتات، مېۋىلىك دەرەخلەر ئۆستۈرۈلگەن كۆكتاتلىق بار ئىكەن.

— مانا قارىغىنە، مۇشۇنداق بولسا ياخشى ئەمەسمۇ؟! —

دەپتۇ كەمپىر.

— شۇنداق، ياخشى بولىدىكەن، بىز ئەمدى خۇشال

تۇرمۇش كەچۈرىدىغان بوپتۇق، — دەپتۇ بوۋاي.



ئىككىنچى كۈنى بېلىقچى بوۋاي يەنە دېڭىزغا چىقىپ بېلىق تۇتۇپتۇ، دېڭىز تىپتىنچ، كۆپكۆك ئىكەن. كەمپىر ئۆيىدە ئوخۇ-ئۆردەكلىرىنى بېقىپتۇ، كۆكتاتلىقنى پەرۋىش قىلىپتۇ. ئۇلار مۇشۇ تەرىقىدە بىر ھەپتىنى خاتىرجەم ئۆتكۈزۈپتۇ، يەنە بىر ھەپتىنى ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى بېلىقچى بوۋاي بېلىق تۇتۇپ قايتىپ كەپتۇ، كەچ كىرىپ قالغان ئىكەن، قارىسا كەمپىرى ئىشىك تۈۋىدىكى پاكىز ئورۇندۇقتا ئولتۇرغۇدەك، ئۇ بېلىقچى بوۋاينى كۆرۈپ ئورنىدىن قوبۇپلا ئۇنىڭغا قولىنى شېلىپ:

— ھەي ئەخمەق، ئۆتۈپ كەتكەن ھاماقەت، قېرى ئەبلەخ! ئاران مۇشۇ ياغاچ ئۆيگە رازى بولدۇڭما؟ ھازىرلا دېڭىز بويىغا بېرىپ ئۇ بېلىققا سالام بەر، ئۇنىڭغا مېنىڭ بېلىقچى بوۋاينىڭ پەس خوتۇنى بولغۇم يوقلۇقىنى، بەلكى ئېسىلزا دە ئايال بولغۇم بارلىقىنى ئېيت، مەن ئوردا-سارايدا تۇرۇشۇم كېرەك.

بېلىقچى بوۋاي بۇنداق قىلىشنى پەقەت خالىمىسىمۇ، كەمپىرىنىڭ ئالدىدا چارىسىز قېلىپ، دېڭىز بويىغا يەنە بېرىپتۇ. دېڭىز كۈندۈزدىكىدەك تىنچ ئەمەسكەن، دولقۇنلار نەچچە گەز ئېگىزلىكتە ئۆركەشلەپ تۇرغىدەك، سۇلارمۇ كۈندۈزدىكىدەك سۈزۈك بولماستىن، بىر دەمدىلا كۈلرەڭ، قاپقارا رەڭگە ئۆزگىرىپ كېتىپتۇ، ئاستىدىن ئۈستىگە ئۆرلەپ چىققان سۇلار سېسىق پۇرايدىكەن. بېلىقچى بوۋاي دېڭىز بويىدا تۇرۇپ ئالتۇن بېلىقنى يەنە چاقىرىپتۇ:

— كىچىك شاھزادە، ھەي كىچىك شاھزادە، ئالتۇن بېلىق، ئالتۇن بېلىق، بۇ ياققا چىققىن، كەمپىرىم ماڭا زەھەر سانچىپ، مەن قېرىنى خاتىرجەم ياشىغىلى قويمىدى.

ئالتۇن بېلىق تۇيۇقسىز دولقۇنلار ئۈستىدە پەيدا بوپتۇ:  
— ساڭا نېمە لازىم بوۋا!

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىققا سالام بېرىپ:  
— ھەي ئالتۇن بېلىق، سەن ئۆتكەندە بەرگەن ياغاچ ئۆيدە  
ناھايىتى راھەت ياشاۋاتاتتىم، سېنى يەنە ئاۋارە قىلىشنى  
خالمايتتىم، ئەمما كەمپىرىم ماڭا قاتتىق تەگدى. ئۇنىڭ ئەمدى  
بېلىقچى بوۋاينىڭ پەس خوتۇنى بولغۇسى يوقكەن، بەلكى  
ئېسىلزادە خېنىم بولغۇسى، ئوردىدا - سارايلاردا تۇرغۇسى بار  
ئىكەن، ئۇ كۆكتاتلىقنى ئۆزۈم يالغۇز پەرۋىش قىلىپ بولالمايمەن  
دەيدۇ، ”ئۇنىڭ بىر مالاي ئىشلەتكۈسى بار ئىكەن“، — دەپتۇ.  
ئالتۇن بېلىق ئۇنىڭغا:

— بوۋا، قايغۇرما، خۇدا ياخشى ئادەملەرنى ئۆز پاناھىدا  
ساقلايدۇ، قايتىپ بارغىن، ئارزۇيۇڭ دەرھال ئەمەلگە ئاشىدۇ، —  
دەپتۇ.

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىق بىلەن خوشلىشىپ، ياغاچ  
ئۆيىگە يېنىپ كەپتۇ. قارىسا ياغاچ ئۆيى يوق، ئۇنىڭ ئورنىدا  
چىرايلىق بىر ئوردا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغىدەك. ئۇنىڭ كەمپىرى  
پەلەمپەيدە تۇرۇپ ئۇنىڭ قولىدىن يېتىلەپ: ”بىللە كىرەيلى“  
دەپتۇ. بوۋاي كەمپىرى بىلەن بىللە سارايدا كىرىپتۇ. سارايدا  
مەرمەر تاش ياتقۇزۇلغان چوڭ زال ۋە نۇرغۇن مالايىلار بار ئىكەن؛  
ئۇلار ئىشىكنى ئېچىپ، ئىككى رەت تىزىلىپ، بېلىقچى بوۋاي  
بىلەن كەمپىرىنىڭ بۇيرۇقىنى كۈتۈپ تۇرۇشۇپتۇ. ساراي تاملرىغا  
گۈللۈك قەغەزلىر چاپلانغان بولۇپ، ئۆيلەرگە ئالتۇندىن  
ئىشلەنگەن ئۈستەل-ئورۇندۇقلار تىزىقلىق ئىكەن، تورۇستا  
خىرۇستال چىراغلار ئېسىقلىق ئىكەن، ھەممە ئۆيگە گىلەم  
سېلىنغان بولۇپ، شىرەدە ئېسىل ھاراق ۋە سەيلەر ناھايىتى مول  
ئىكەن. ساراينىڭ كەينىدە ناھايىتى چوڭ ھويلا بولۇپ، ھويلىدا  
ئات ئېغىلى، كالا قوتىنى ۋە ئەڭ ئېسىل ئات ھارۋىسى بار ئىكەن.

ھويلىدا تازا چوڭ ھەم چىرايلىق گۈللۈك بولۇپ، رەڭگارەڭ گۈللەر، ئېسىل مېۋىلىك دەرەخلەر ياشناپ تۇرۇپتۇ. يەنە بىر نەچچە چاقىرىم ئۇزۇنلۇقتا باغچە بولۇپ، ئۇ يەردە بوغدا-مارال، بۆكەن، توشقان ۋە كىشىلەر ئامراق باشقا ھايۋانلار بار ئىكەن. — مانا ئەمدى بولدى ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ كەمپىر.

— شۇنداق، ئەمدى ئوبدان بولدى، بىز ئەمدى ھەشەمەتلىك ئوردا-سارايدا تۇرىدىغان بولدۇق، رازى بولساق بولىدۇ، — دەپتۇ بېلىقچى بوۋاي.

ئەمما كەمپىر:

— بىز يەنە ئويلىنىپ باقايلى، كېيىن بىر گەپ بولسۇن، — دەپتۇ.

ئاندىن ئىككىسى بىرلىكتە كەچلىك تاماقنى يەپ بولۇپ ئۇخلاپتۇ.

ئەتىسى بېلىقچى بوۋاي ئويغىنىپ قارىسا، بىر ئايال ئەينەكنىڭ ئالدىدا پەرداز قىلىپ ئولتۇرغۇدەك. ئۇچىسىغا قارا بۇلغۇن تېرىسىدىن ئىشلەنگەن جىلتىكە كىيگەن، بېشىغا گۆھەر تاج تاقىغان، بوينىغا مەرۋايىت مارجان ئاسقان، ئون بارمىقىغا ھەر خىل ئالماس كۆزلۈك ئۈزۈك سالغان، بىر جۈپ قىزىل ئۆتۈك كىيۋالغان بۇ ئايالغا بېلىقچى بوۋاي زەن سېلىپ قارىسا، ئۆزىنىڭ ئايالى — ئەسكى كەپىدىكى قېرى كەمپىرى ئىكەن. بېلىقچى بوۋاي ئورنىدىن قوپۇپ كەمپىرىگە:

— ھەي كەمپىرىم، ئېسىلزادە خانىمىم، سەن بۇ تۇرقۇڭدا كىشىنى بەكمۇ مەپتۇن قىلىدىكەنەن! — دەپتۇ.

كەمپىر ئۇنىڭغا پىسەنت قىلماي، ئۇنى ئات ئېغىلىدا ئىشلەشكە بۇيرۇپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، ھەپتىلەر ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى كەمپىر بېلىقچى بوۋايىنى ئالدىغا چاقىرىپ ئۇنىڭغا شالنى چېچىپتۇ:  
— چاققان دېڭىز بويىغا بار ئەخمەق قېرى، ئالتۇن بېلىققا  
سالام بەر. ئۇنىڭغا ئېيت، مېنىڭ ئەمدى ئېسىلزادە خېنىم بولغۇم  
يوق، مەن بۇ يەرنىڭ پادىشاھى بولۇشۇم كېرەك.  
بېلىقچى بوۋاي بۇنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كېتىپتۇ:  
— كەمپىر، ساڭا نېمە بولدى؟ سەن بۇ مەملىكەتتىكى جىمى  
ئادەمنىڭ ئالدىدا مەسخىرىگە قالاي دەمسەن؟  
كەمپىر بۇنى ئاڭلاپ غەزىپى ئۆرلەپ ئېرىگە تۇيۇقسىز بىر  
شاپىلاق ساپتۇ:

— دۆت قېرى، قارىغاندا ساڭا خۇشاللىق ياراشمايدىكەن!  
ۋۇي ھاماقەت تومپاي، تېخى ماڭا گەپ ياندۇرغىدەك بولدۇڭما؟  
چاققان دېڭىز بويىغا بار، ساڭا دەپ قويماي، بارماي ھەددىڭ  
ئەمەس، بولمىسا مەن ئادەم ئەۋەتىپ سېنى يالاپ ئېلىپ بارىمەن.  
بېلىقچى بوۋاي چارىسىز ھالدا دېڭىز بويىغا يەنە كەپتۇ.  
قارىسا دېڭىز ئۈچ گەز ئېگىزلىكتە شىددەتلىك دولقۇنلاپ، سۇلار  
قايقارا رەڭگە كىرىپ، ئوقچۇپ چىققان سۇلار كۆبۈكلىنىپ  
تۇرغىدەك، دېڭىزدا بوران چىقىۋاتقان بولۇپ، دولقۇنلار قىرغاققا  
زەرب بىلەن ئۇرۇلغىدەك... بېلىقچى بوۋاي دېڭىز بويىدا تۇرۇپ  
ئالتۇن بېلىقنى يەنە چاقىرىپتۇ:

— كىچىك شاھزادە، كىچىك شاھزادە، ئالتۇن بېلىق،  
ئالتۇن بېلىق، بۇ ياققا چىققىن، كەمپىرىم ناھايىتى  
مۇتتەھەملىشىپ كەتتى، قېرى جېنىمنى پەقەت ئارامدا قويىمىدى.  
ئالتۇن بېلىق دېڭىز بويىدىكى دولقۇن ئۈستىدە پەيدا بوپتۇ:  
— ساڭا نېمە لازىم، قەدىرلىك بوۋا!

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىققا تەزىم قىلىپ، خىجالەت  
ئىلكىدە مۇنداق دەپتۇ:

— ھەي ئالتۇن بېلىق، سېنى ھەرگىز ئاۋارە قىلغۇم يوق،  
لېكىن كەمپىرىم بەك ئوساللىشىپ كەتتى. ئۇنىڭ ھازىر ئېسىلدا،  
خېنىم بولماي، مۇشۇ يەرنىڭ پادىشاھى بولغۇسى بار ئىكەن. مەن  
ئۇنىڭ تەلپىنىڭ زادى قانچىلىك بولىدىغانلىقىنى بىلمەيمەن.  
لېكىن، ھەي ئالتۇن بېلىق، بۇنىڭغا باشقا ئامال يوق، پەقەت  
سەنلا ياردەم قىلالايسەن.  
ئالتۇن بېلىق:



— بوۋا، چوڭ مەسىلە يوق، خۇدايىم سەندەك ياخشى  
ئىنساننى ئۆز پاناھىدا ساقلايدۇ، قايتىپ بارغىن، كەمپىرىڭ  
دەرھال بۇ يەرنىڭ پادىشاھى بولىدۇ، — دەپتۇ.

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىق بىلەن خوشلىشىپ،  
كەمپىرىنىڭ يېنىغا قايتىپ كەپتۇ. دەرۋەقە، ھازىرقى ئوردا-  
ساراي بۇرۇنقىسىدىنمۇ چوڭ بولۇپ، ھەيۋەتلىك ئېگىز مۇنارى،  
كۆركەم بېزەكلىرى بار ئىكەن، دەرۋازا تۈۋىدە بىر سەپ  
قوغدىغۇچىلار، كاناي-سۇنايلارنى تۇتۇۋالغان ئوروكېستىر ئەترىتى



بار ئىكەن . بېلىقچى بوۋاي  
 ئۆيلەرگە كىرىپتۇ ، ئۆيدىكى  
 ھەممە نەرسىلەرنىڭ مەرمەر  
 ۋە ئالتۇننىڭ دىن  
 ئىشلەنگەنلىكىنى كۆرۈپتۇ ،  
 مەخمەلدىن ئىشلەنگەن  
 شىرە ياپقۇچلارنىڭ  
 چىرايلىق پۆپۈكى بار  
 ئىكەن . بۇ چاغدا دەرۋازا  
 ئېچىلىپتۇ ، قارىسا كەمپىرى  
 ئېگىز ئالتۇن - كۈمۈش  
 تەختتە ئولتۇرغۇدەك ،  
 بېشىغا ئۈنچە - مەرۋايىتلار

بىلەن بېزەلگەن ئالتۇن تاج تاقىۋاپتۇ ، ياقۇتتىن ئىشلەنگەن  
 ئالتۇن يوسۇن تاختىسىنى قولغا ئېلىۋاپتۇ ، قېشىدا 12 چۆرە قىز  
 ئىككى رەت تىزىلىپ تۇرۇپتۇ ، ئوردىدىكى بارلىق ۋەزىر - ۋۇزىرالار  
 ئىككى تەرەپتىن جاي ئاپتۇ . بېلىقچى بوۋاي ئوردىنىڭ  
 ئوتتۇرىسىغا كېلىپ ئۆرە تۇرۇپ:

— ئەي كەمپىرىم ، ئەمدى رازى بولغانسەن ، سەن ئەمدى بۇ  
 يەرنىڭ پادىشاھى بولدۇڭ ، — دەپتۇ .  
 ئەمما كەمپىرنىڭ سەپرايى ئۈشتۈمتۈت ئۆرلەپ قاپتۇ ، ئېگىز  
 تەختىدە ئولتۇرۇپ ئاچچىقلاپ:

— ياق ، دۆت قېرى ، مېنىڭ ھازىر بۇ يەرنىڭ پادىشاھى  
 بولغۇم يوق ، بۇ يەردەك زېرىكشىلىك ئىكەن ، مەن چىداپ  
 تۇرالمىدىم . دۆت قېرى ، چاققان دېڭىز بويىغا بېرىپ ئالتۇن بېلىققا

ئېيت، مېنىڭ پادشاھ بولغۇم يوق، ئايال خاقان بولغۇم بار، —  
دەپتۇ.

— ئەي ھۆرمەتلىك شاھىم، ئالتۇن بېلىق بىر كىمىنى خاقان  
قىلالمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە، بىر دۆلەتتە پەقەت بىر خاقان  
بولدۇ، — دەپتۇ بېلىقچى بوۋاي جىددىيلىشىپ.

— دۆت قېرى، دېڭىز بويىغا بارماي ھەددىڭ ئەمەس،  
ئەگەر بۇ يەردە زۇۋانگىنى يىغمىساڭ ئاغزىڭنى ئاچالماس  
قىلىۋېتىمەن، — دەپتۇ كەمپىر غەزەپتىن بوغۇلۇپ.

بېلىقچى بوۋاي دېڭىز بويىغا ئامالسىز كەپتۇ، قارىسا دېڭىز  
جۇش ئۇرۇپ قايناپ، دولقۇنلار تۆت گەز ئېگىزلىككە ئۆرلەپ  
كېتىپتۇ، دېڭىز سۈيى تېخىمۇ قاپقارا بولۇپ، ئوچۇپ چىققان  
سۇلار بۇزغۇنلىنىپ تۇرۇپتۇ، دېڭىزدا قارا بوران چىقۇۋاتقان  
بولۇپ، دولقۇنلار قىرغاققا قاتتىق ئۇرۇلۇپ تۇرغىدەك... بېلىقچى  
بوۋاي ناھايىتى قورقۇپتۇ، ”بۇ دېڭىز نېمە بولغاندۇ؟“ دەپ  
ئويلىغاچ، دېڭىز بويىدا تۇرۇپ ئالتۇن بېلىقنى چاقىرىپتۇ:

— كىچىك شاھزادە، ھەي كىچىك شاھزادە، ئالتۇن بېلىق،  
ئالتۇن بېلىق، بۇ ياققا چىققىن، كەمپىرىمنىڭ ساراڭلىقى تۇتتى،  
قېرى جېنىمنى ئارامدا قويمىدى.

ئالتۇن بېلىق قىرغاق بويىدىكى دولقۇنلار ئۈستىدە تۇيۇقسىز  
پەيدا بوپتۇ:

— ساڭا نېمە لازىم بوۋا!

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىققا چوڭقۇر ئېگىلىپ تەزىم  
قىلىپ، نومۇستىن قىزىرىپ تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:

— ھەي ئالتۇن بېلىق، سېنى ئاۋارە قىلغۇم يوق، لېكىن  
نېمە قىلىشىمنى بىلەلمەيۋاتىمەن. كەمپىرىمنىڭ ساراڭلىقى تۇتتى،



ئۇنىڭ ئەمدى پادىشاھ بولغۇسى كەلمەپتۇ، بەلكى بۇ دۆلەتنىڭ خاقانى بولغۇسى بار ئىكەن.

ئالتۇن بېلىق بېلىقچى بوۋاينىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ قۇيرۇقىنى پىلتىڭلىتىپ قويۇپ:

— بوۋا، كۆڭلۈڭنى يېرىم قىلما، بۇمۇ ئانچە قىيىن ئىش ئەمەس، خۇدا سەندەك ياخشى ئىنساننى ئۆز پاناھىدا ساقلايدۇ. سەن ھازىر قايتىپ كەتكەن، كەمپىرىڭ بۇ دۆلەتنىڭ خاقانى بولىدۇ، — دەپتۇ.



بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىققا رەھمەت ئېيتىپ، ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ، كەمپىرىنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. دەرۋەقە، كۆز ئالدىدا شاھ ئوردىسى نامايان بوپتۇ: پۈتۈن ئوردىدا - ساراي نەمدەپ سىلىقلانغان مەرمەر تاشتىن ياسالغان بولۇپ، سارايدا برونزىدىن ياسالغان ئادەم ھەيكىلى ۋە ئالتۇن زىننەتلەر بار ئىكەن، دەرۋازا ئالدىدا ئەسكەرلەر مەشىق قىلىۋاتقۇدەك، بىر ياقىتىن ياڭراق سۇنئىي، بىر ياقىتىن داڭا-دۇمباق قىزغىن

چېلىنىۋاتقۇدەك. قەسىرنىڭ ئىچىدە ئۇ ياقتىن-بۇياققا مېڭىپ يۈرگەن مالايىلارنىڭ ھەممىسى بارون، گراف، كېنەز، لەر ئىكەن. بېلىقچى بوۋاي زالغا كىرىپ، تەخمىنەن ئۈچ گەز ئېگىزلىكتىكى ئالتۇن تەختتە كەمپىرنىڭ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ، ئۇ تىكىلىكى ئىككى گەز كېلىدىغان ئالتۇن تاج تاقىغان بولۇپ، تاجىغا ئورنىتىلغان ئالماس ۋە قىزىل ياقۇتلار چاقناپ تۇرىدىكەن. كەمپىر ئۇ يەردە ئولتۇرۇپ كەچلىك غىزا يەۋاتقان بولۇپ، ۋەزىر-ۋۇزرا ۋە ئاقسۆڭەكلەر ئۇنى كۈتۈۋاتقان، ئۇنىڭغا ئۈزۈم ھارىقى قۇيۇپ، گۈللۈك قەنت-گېزەكلەرنى سۇنۇۋاتقان ئىكەن. كەمپىرنىڭ كەينىدە سۈرلۈك ۋە ھەيۋەتلىك ئوردا قاراۋۇللىرى تىك تۇرغان بولۇپ، مۇرىسىگە ئېسىۋالغان ئايپاللىرى سوغۇق چاقناپ تۇرىدىكەن. بېلىقچى بوۋاي بۇ مەنزىرىنى كۆرۈپ قورقۇپ كېتىپتۇ، كەمپىرنىڭ ئالدىغا ئالدىراپ بېرىپ تىزلىنىپ يەرگە باش قويۇپ:

— سەلتەنەتلىك خاقان ئايىم، ياخشى تۇرۇۋاتاملا، مەن سىلنىڭ ئەزىزلىرى، سىلى ھازىر بەك چىرايلىق بولۇپ كېتىپلا، بۇ قېتىم چوقۇم رازى بولىدىلىمىكىن دەپ ئويلايمەن! — دەپتۇ. كەمپىر ئۇنىڭغا بىر قاراپ قويۇپ، كەينىدىكى ئوردا قاراۋۇللىرىغا:

— بۇ قېرى ئەبلەخ ئالجىپتۇ، ئۆزىنى تېخى مېنىڭ ئېرىم دەۋاتىدۇ. سىلەر ئۇنى دەرھال ئېلىپ چىقىپ كېتىپ، ئاتخانغا ئاپىرىپ ئوت-چۆپ توغرىغىلى سېلىڭلار، — دەپتۇ. ئوردا قاراۋۇللىرى ئايپاللىرىنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، بېلىقچى بوۋاينىڭ گەجگىسىدىن تۇتۇپ تالاغا سۆرەپتۇ، بىر ياقىتىن: ”ھۇ ئۆلمەيدىغان قېرى، ئايال خاقانمىزنىڭ ئالدىغا كېلىپ مۇتەھەممىلىك قىلىشقا قانداق پېتىنىڭ؟ بىز بىلەن دەرھال

ئاتخانغا بېرىپ ئوت- چۆپ توغرايسەن ، ئەمدى ياۋاش بولۇپ ،  
خاقانىمىزنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرمە ، بولمىسا بېشىڭنى تېنىڭدىن  
جۇدا قىلىمىز“ دەپ تىللاپتۇ .

شۇنداق قىلىپ بېلىقچى بوۋاي ئاتخاندا ئوت- چۆپ توغراشقا  
سېلىنىپتۇ ، بىر ھەپتە تىنچ ياشاپتۇ . يەنە بىر ھەپتە ئۆتكەندىن  
كېيىن بىر كۈنى ئەسكەرلەر ئۇنى ئوردىغا يالاپ ئاپىرىپتۇ .  
ئېگىز تەختتە ئولتۇرغان كەمپىرى ئۇنى كۆرۈپلا نەشتىرىنى  
سانچىپتۇ :

— دۆت قېرى ، نەچچە كۈندىن بېرى ئاتخانغا مۆكۈنۈپ نېمە  
ئىش قىلىدىڭ؟ دەرھال دېڭىز بويىغا بارماي نېمىگە قاراپ  
تۇرىسەن؟ ساڭا ئېيتىپ قوياي ، مەن بۇنداق ئايال خاقان  
بولۇشتىنمۇ زېرىكتىم . سەن دەرھال دېڭىز بويىغا بېرىپ ھېلىقى  
بېلىققا ئېيت ، مېنىڭ ئەمدى پاپا بولغۇم بار .

بېلىقچى بوۋاي بۇنى ئاڭلاپ غەمگە چۆكۈپتۇ :  
— ھۆرمەتلىك خاقانىم ، سىلى قانداقمۇ پاپا بولالايسىز؟  
خرىستىئان دۇنياسىدا ئاران بىرلا پاپا بولىدۇ ، بۇنىڭغا ئالتۇن  
بېلىقمۇ ئۇنمايدۇ .

كەمپىر تېخىمۇ غەزەپلىنىپ كېتىپتۇ :  
— دۆت قېرى ، سەن بۇ يەردە ماڭا يەنە گەپ ياندۇرۇپ ،  
بۇيرۇقۇمغا قارشى چىقىۋاتامسەن؟ سەن ئەڭ ياخشىسى ياۋاشلىق  
بىلەن دېڭىز بويىغا بار ، بولمىسا كاللاڭنى ئالىمەن .

بېلىقچى بوۋاي ئامالسىز ھالدا دېڭىز بويىغا كەپتۇ . قارىسا  
دېڭىز شىددەتلىك ئۆركەشلەپ شاۋقۇنلاپ تۇرغىدەك ، قاپقارا  
بولۇپ كەتكەن سۇلاردىن سېسىق پۇراق چىقىۋاتقۇدەك . شامال  
چىقىپ ، بۇلۇتلار يىغىلىپتۇ ، دېڭىز سۈيى ئۆرلەپ ، ئالتە گەز  
ئېگىزلىكتە دولقۇن كۆتۈرۈلۈپتۇ ، ئاسماننىڭ ئوتتۇرىسى ئازراق

كۆك، چۆرىسى قىزىل بولۇپ، قار-يامغۇرنىڭ شەپسىسى پەيدا بولپتۇ. بېلىقچى بوۋاي ناھايىتى قورقۇپتۇ، بەدىنى توختىماي تىترەپ، پۇتلىرى بوشىشىپ كېتىپتۇ، دېڭىز بويىدا تۇرۇپ بار كۈچى بىلەن بېلىقنى چاقىرىپتۇ:



— كىچىك شاھزادە، ھەي كىچىك شاھزادە، ئالتۇن بېلىق، ئالتۇن بېلىق، بۇ ياققا چىققىن، كەمپىرىم ئەلپازنى بۇزۇپ، قېرى جېنىمنى ئارامدا قويمىدى.

ئالتۇن بېلىق دېڭىز بويىدىكى دولقۇنلارنىڭ ئۈستىدە ئۈشتۈمۈت پەيدا بولپتۇ:

— قېنى بوۋا، ساڭا نېمە لازىم؟

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىققا ئېگىلىپ تەزىم قىلىپ، غەمكىن ھالدا:

— ھەي ئالتۇن بېلىق، سېنى ئەسلا ئاۋارە قىلغۇم يوق ئىدى، لېكىن كەمپىرىم غەزەپلىنىپ كەتتى، ئەگەر مەن كەلمىسەم، ئۇ مېنىڭ كاللامنى ئالىدۇ. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ئۇ ئايال

خاقانلىقتىنمۇ زېرىكىپتۇ، ئۇ خرىستىئان دۇنياسىنىڭ پاپاسى بولماقچى ئىكەن.

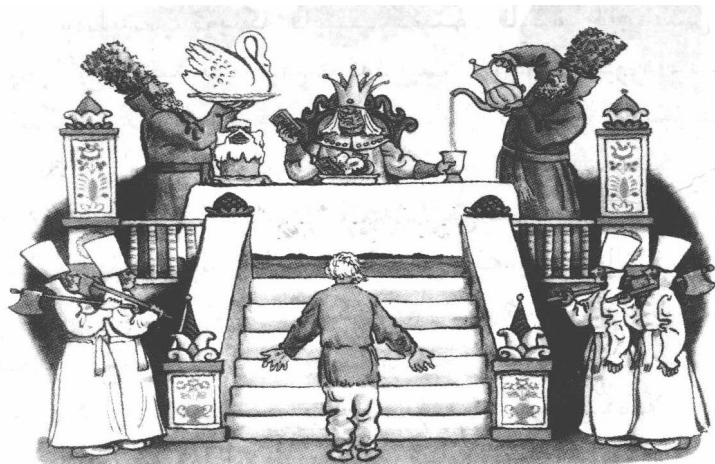
ئالتۇن بېلىق بۇ سۆزنى ئاڭلاپ قۇيرۇقىنى پىلتىڭلىتىپ قويۇپ:

— بوۋا، سەن ماڭا ئەركىنلىك بەرگەن، ياخشىلىقىڭنى قايتۇرۇش ئۈچۈن مەن ساڭا ياردەم قىلىشنى خالايمەن. خۇدا سەندەك ياخشى ئىنساننى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي. ئەمدى قايتىپ بارغىن، كەمپىرىڭ دەرھال بۇ دۇنيادىكى پاپا بولىدۇ، — دەپتۇ.

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىققا رەھمەت ئېيتىپ، ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ ئۆيگە قايتىپ كەپتۇ. قارىسا ناھايىتى چوڭ بىر چېركاۋ تۇرغىدەك، ئۇنىڭ ئەتراپىدا نۇرغۇن ئوردا-سارايلار بار ئىكەن، نەچچە مىڭلىغان ئىنسانلار ئۇ يەردە قىستىلىشىپ تۇرغىدەك. بېلىقچى بوۋاي ئادەملەر ئارىسىدىن قىستىلىپ ئۆتۈپ چېركاۋغا كىرىپتۇ. چېركاۋدا ياندۇرۇلغان نەچچە مىڭ شام چىراغ چېركاۋنى يۇپيورۇق قىلىۋەتكەنىكەن. كەمپىر كالۋۇتۇن كىيىم كىيىپ، تۆت گەز ئېگىزلىكتىكى تەختتە ئولتۇرغۇدەك؛ بېشىدا ئالتۇن تاج بولۇپ، تاجغا ئۈنچە-مەرۋايىت، ئالماسلار قانداغانىكەن. ئۇنىڭ چۆرىسىدە نۇرغۇن ئېپىسكوپلار بولۇپ، ئىككى تەرىپىدە مۇناردەك يوغان شاملار يېقىلغانىكەن؛ بارلىق خان-پادىشاھلار ئۇنىڭ ئالدىدا يۈكۈنۈپ، ئۇنىڭ ئايىغىنى سۆيۈپ تۇرغىدەك. بېلىقچى بوۋاي كەمپىرىنى چاقىرالمىي، ئاشخانىغا ئاستاغىغا كىرىپ مۆكۈۋاپتۇ.

ئەمما ئاران ئۈچ كۈن تىنچ ئۆتۈپتۇ، كەمپىر يەنە ئېپىسكوپنى ئەۋەتىپ ئاشخانىدىن بېلىقچى بوۋاينى تېپىپتۇ، شۇنداق قىلىپ بېلىقچى بوۋاي پاپانىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىنىپتۇ.

— ئەي ھۆرمەتلىك پاپا، قانداق ئاپشۇرۇقلىرى باركىن؟  
 يەنە نېمىدىن رازى بولىدىلا؟ — دەپتۇ بېلىقچى بوۋاي.  
 — دۆت قېرى، دەرھال دېڭىز بويغا بار، مېنىڭ ئەمدى  
 بۇنداق پاپا بولغۇم يوق، مەن دېڭىزدا ياشىشىم كېرەك، ئۆز  
 يەردىكى شامال ناھايىتى خۇشپۇراق ئىكەن، مەن دېڭىزنىڭ ئايال  
 خوجايىنى بولىمەن، ھېلىقى بېلىق مېنىڭ خىزمىتىمدە بولۇپ،  
 مېنىڭ دېگەنلىرىمنى ھەر ۋاقىت ئورۇنلىسۇن. چاققان بول  
 قېرى، مەن بۇ يەردە سېنىڭ خەۋىرىڭنى كۈتىمەن، — دەپتۇ  
 كەمپىر.



بۇ بىچارە بېلىقچى بوۋاي گەپ ياندۇرالمى، ئۇنىڭغا قارشى  
 گەپمۇ قىلالماي دېڭىز بويغا يەنە كەپتۇ. دېڭىز شامىلى  
 گۈرگىرەپ چىقىۋاتقۇدەك، بېلىقچى بوۋاي جايىدا مەزمۇت  
 تۇرالماپتۇ، دېڭىزدا يەتتە گەز ئېگىزلىكتە دولقۇن كۆتۈرۈلۈپتۇ،  
 دېڭىز قاپقارا تۈسكە كىرىپ، سېسىق پۇراق تارقىتىپتۇ، ئاسماندا  
 ھاۋا گۈلدۈرلەپ چاقماق چېقىپتۇ، ئەتراپ زۇلمەت قاراڭغۇلۇققا

ئايلىنىپتۇ، بېلىقچى بوۋاي بۇنىڭدىن ناھايىتى قورقۇپتۇ، دېڭىز بويىدا تۇرۇپ ئەڭ ئاخىرقى كۈچىنى يىغىپ بېلىقنى چاقىرىپتۇ:  
— كىچىك شاھزادە، ھەي كىچىك شاھزادە، ئالتۇن بېلىق، ئالتۇن بېلىق، بۇ ياققا چىققىن، كەمپىرىم غەزەپلىنىپ، مەن قېرىنى غەم-قايغۇغا سالدى.

ئالتۇن بېلىق دېڭىز بويىدىكى دولقۇنلار ئۈستىدە تۇيۇقسىز پەيدا بوپتۇ:

— ساڭا نېمە لازىم بوۋا!

بېلىقچى بوۋاي ئالتۇن بېلىققا يۈكۈنۈپ تەزىم قىلىپ قايغۇلۇق ھالدا:

— ھەي ئالتۇن بېلىق، سېنى ھەرگىز ئاۋارە قىلغۇم يوق ئىدى، ئەمما كەمپىرىم غەزەپىنى باسالمدى، ئۇنىڭ ئەمدى خىرىستىئان دىنىنىڭ پاپاسى بولغۇسىمۇ يوق ئىكەن، ئۇ دېڭىز شامىلىنى ناھايىتى خۇشپۇراق ئىكەن دەيدۇ، ئۇ بۇ دېڭىزنىڭ ئايال خوجايىنى بولماقچى ئىكەن، شۇنداق بولغاندا ئۇ دېڭىز-ئوكياندا ياشىيالايدىكەن، ئۇ تېخى سېنىڭ ئۇنى كۈتۈشۈڭنى، گېپىگە ھەر ۋاقىت بويسۇنۇشۇڭنى تەلەپ قىلىدىكەن. ھەي ئالتۇن بېلىق، ئۇنىڭ تەلپىنىڭ چېكى يوقمۇ!

ئالتۇن بېلىق بېلىقچى بوۋاينىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ قۇيرۇقىنى پىلتىڭلىتىپ قويۇپ، ھېچنېمە دېمەستىن دېڭىزغا كىرىپ كېتىپتۇ. بېلىقچى بوۋاي دېڭىز بويىدا ئۇزاق كۈتۈپتۇ، ئەمما ئالتۇن بېلىق قايتىپ چىقماپتۇ. تاڭ ئاستا-ئاستا يورۇپتۇ، دېڭىز شامىلىمۇ توختاپتۇ، ھەيۋەتلىك دولقۇنلارمۇ تىنچىپتۇ، دېڭىز تىپتىنچ بولۇپ، دېڭىز سۇلىرىمۇ سۈزۈلۈپ، كۆپكۆك دولقۇنلار چاقناپ تۇرۇپتۇ. بېلىقچى بوۋاي ناھايىتى ئۇزۇن ساقلاپ، ئاخىرى كەمپىرىنىڭ يېنىغا قايتىشقا مەجبۇر بوپتۇ. قارىسا چېركاۋمۇ،

ئوردا-سارايمۇ يوق، بۇرۇنقى كونا كەپسى تۇرغىدەك، كەمپىرى  
بوسۇغىدا ئولتۇرۇپ يىپ ئېگىرىۋاتقۇدەك، ھېلىقى بۇچۇق تەڭنېمۇ  
ئاۋۋالقىدەك دېرىزە ئالدىدا تۇرغىدەك.





## مەلىكە بىلەن يەتتە پالۋان

ئۈچىنچى ئاي كىرىپ قالغان بولسىمۇ، ئاسماندىن ئاق پەيلەر تۆكۈلگەندەك لەپىلدەپ ياغقان قارلار دالنىنى ئاق لىباسقا پۈركەپتۇ، يەر- جاھان تولمۇ گۈزەللىشىپ كېتىپتۇ.



بىر خانىش ياغاچ رامكىلىق دېرىزىنىڭ قېشىدا ئولتۇرۇپ، جەڭگە ئاتلىنىش ئالدىدا تۇرغان پادىشاھقا كىيىم تىكىۋاتقانىكەن. توياتتىن بىر سوغۇق شامال چىقىپ، خانىش ئىختىيارسىز تىترەپ كېتىپتۇ. دە، يىڭىنىسى قولىغا سانچىلىپ كېتىپ قان چىقىپتۇ، ئۈچ تامچە قان قېلىن قارغا ساقىپ چۈشۈپتۇ. توق قىزىل قان ئاپئاق قاردا چاقناپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن خانىش شۇ يەردە ئولتۇرۇپ: "ئەگەر مېنىڭ بالام بولغان بولسا نېمىدېگەن ياخشى بولاتتى، ئۇنىڭ رەڭگى خۇددى مۇشۇ قاردەك ئاق، قاندىك قىزىل، چېچى گويا مۇشۇ ئەبنوس دەرىخىدەك قارا بولغان بولسا، قانداق ياخشى بولاتتى-ھە!" دەپ ئويلاپتۇ.

ئەتىسى پادىشاھ سەپەرگە جابدۇنۇپ، سادىق چاپارمەنلىرىدىن تەشكىللەنگەن قوشۇننى باشلاپ جەڭگاھقا ئاتلىنىپتۇ. خانىش

ھەر كۈنى دېرىزىنىڭ يېنىدا ئۆرە تۇرۇپ پادىشاھنىڭ بالدۇرراق قايتىپ كېلىشىنى كۈتىدىكەن.

ئون ئاي ئۆتۈپ كېتىپتۇ، روزدېستوۋ بايرىمى كۈنىمۇ كېلىپ قاپتۇ، خانىش دېرىزە ئالدىدا 300 كۈن ساقلاپ تۇرۇپتۇ، ئۇ ئۆزىنىڭ قەدىرلىك ئېرىنى ساقلاپ بولغىچە، ھارپا ئاخشىمى خۇدا ئۇنىڭغا ئاتا قىلغان قىز پەرزەنتى تۇغۇلۇپتۇ. قىزنىڭ رەڭگى قاردەك ئاق، قاندەك قىزىل، چېچى قاپقارا بولۇپ، ئەينى چاغدا خانىشنىڭ ئويلىغىنىدەكلا ئىكەن. بۇ چاغدا پادىشاھمۇ قوشۇنلىرىنى باشلاپ غەلىبە بىلەن قايتىپ كەپتۇ، ھەقىقەتەن ئامەت قوش كەپتۇ. ئەمما كىم بىلسۇن، خانىش ئۇزاق سېغىنىش ۋە غەم-قايغۇدىن ئاللىقاچان ھالىدىن كەتكەن ئىكەن، ئۇ قەدىناس ئېرىگە بىرلا نەزەر تاشلاپ، مەڭگۈلۈك كۆز يۇمۇپتۇ.

پادىشاھ قاتتىق ئازابلىنىپتۇ، بارلىق مېھرىنى كىچىك مەلىكىگە بېغىشلاپتۇ. ئۈچىنچى يىلى ئەتىيازدا پادىشاھ يەنە بىر قىزنى خوتۇنلۇققا ئېلىپ، ئۇنىڭغا تاج كىيىدۈرۈپ خانىش قىلىپتۇ.

بۇ ئايال گۈزەل بولۇپ، بەدىنى زىلۋا ھەم قاملاشقان، رەڭگى ئاق ھەم يۇمران، ساھىبجامال ئىكەن؛ يەنە كېلىپ ئۇ ئەقىللىق، چاققان ئايال بولۇپ، ھەممە ئىشقا پۇختا ئىكەن. ئەمما بۇ چىرايلىق خانىش تەكەببۇر، سىپايىگەرلىك بىلەن ھەيۋە قىلىدىغان ساختىپەز، ھەسەتخور ئىكەن. ئۇ باشقىلارنىڭ ئۆزىدىن باشقا بىر ئايالنى ئەڭ چىرايلىق دېيىشىنى قەتئىي خالىمايدىكەن. شۇڭا خان ئوردىسىدا مەيلى مالاي ياكى ۋەزىر بولسۇن، ھېچكىم ئۇنى ياخشى كۆرمەيدىكەن.

خانىشنىڭ قىزلىق مېلى ئىچىدە بىر سېھىرلىك ئەينەك بولۇپ، ھېچقاچان يالغان گەپ قىلمايدىكەن. خانىش ھەر كۈنى ئەتىگەندە قوپقاندا پادىشاھنىڭ يوق ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ

ئەينەكنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىدىكەن. ئۇ ھەر كۈنى ئەينەكتىن سورايدىكەن:



— ئەي سۆيۈملۈك ئەينىكىم!  
ماڭا ئېيتقىنا، ماڭا راستچىللىق  
بىلەن ئېيتقىنا، مەن دۇنيادىكى  
ئەڭ گۈزەل ئايالمۇ؟ رەڭگىم  
ھەممە ئايالدىن بەك قىزىل ھەم  
ئاقمۇ؟

ئەينەك زۇۋانغا كىرىپ  
مۇنداق جاۋاب بېرىدىكەن:  
— سۆيۈملۈك خانىشىم،

گۈزەللىكىڭگە گەپ كەتمەيدۇ، سەن ھەممىدىن بەك چىرايلىق،  
ھەممىدىن بەك قىزىل، ھەممىدىن بەك ئاق.

خانىش ھەر كۈنى بۇنداق گەپلەرنى ئاڭلىسا ناھايىتى  
مەمنۇن بولىدىكەن، چۈنكى، ئۇ ئەينەكنىڭ راست گەپ  
قىلىدىغىنىنى بىلىدىكەن.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، مەلىكە بارا-بارا ئۆسۈپ يېتىلىپ، بويىغا  
يېتىپ، كۈندىن-كۈنگە گۈزەللىشىپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭ يۈزى  
ئاپئاق، قېشى قارا ھەم ئەگىم، رەڭگى ئاق ھەم قىزىل، چاچلىرى  
قارا ھەم پارقىراق بولۇپ، مېجەزىمۇ ياخشى، مۇلايىم ئىكەن،  
ئوردىدىكى مالايىلارمۇ، ۋەزىرلەرمۇ ئۇنى ياخشى كۆرىدىكەن.

مەلىكە 16 ياشقا كىرگەن يىلى قوشنا ئەلنىڭ شاھزادىسى  
يېسەي ئۇنىڭ گۈزەللىكىنى ئاڭلاپ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئۇنى  
سوراپ كەپتۇ. پادىشاھ ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن ماقۇللۇق  
بىلدۈرۈپتۇ ھەمدە يەتتە ئاۋات شەھەرنى، 140 ھەيۋەتلىك  
قەسىرنى مەلىكىنىڭ قىزلىق مېلى قىلىپ تەييارلىماقچى بوپتۇ.

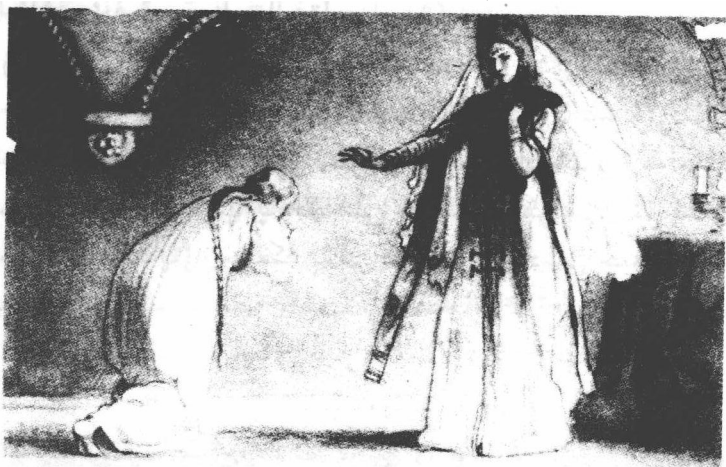


توي پۈتۈشكەن ۋاقتتا باشلىنىپتۇ. پادشاھ مەلىكىنىڭ  
تويغا ئاتاپ مول زىياپەت ھازىرلاپ، مېھمانلارنى ئەڭ ئېسىل  
تاام، ئېسىل ھاراق بىلەن كۈتۈشكە تەييارلىق قىلىپتۇ.  
خاننىش بىلەن مەلىكە ھەر قايسى ئۆزلىرىنىڭ ھۇجرىسىدا  
ياسىنىپ-تارنىپتۇ. خاننىش ئۇپا-ئەڭلىك سۈرۈپ، گۆھەر  
تاجىنى تاقاپتۇ، ئۇ ئەينىكىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ ئۇنىڭدىن ئۆزىنىڭ  
دۇنيادىكى ئەڭ گۈزەل ئايال ياكى ئەمەسلىكىنى سورايتۇ.  
ئەينەك زۇۋانغا كىرىپتۇ، ئەمما ئۇنىڭ بۇ قېتىمقى جاۋابى  
بۇرۇنقىسىغا ئوخشماپتۇ:

— سۆيۈملۈك خاننىشم، سەن ناھايىتى گۈزەل، بۇنىڭغا  
گەپ كەتمەيدۇ. ئەمما مەلىكە ھەممىدىن بەك چىرايلىق،  
ھەممىدىن بەك ئاق ھەم قىزىل.  
خاننىش بۇنى ئاڭلاپ غەزەپتىن سەكرەپ كېتىپتۇ؛ تاجىنى  
يەرگە ئېتىپ، ئالتۇن كەشنى چۆرۈۋېتىپ، پولنى قاتتىق تېپىپ،  
ئەينەكنى قوپاللىق بىلەن ئۇرۇپ ئۇنى تىللاپتۇ:  
— ھۇ نىجىس ئەينەك، نېمىشقا مېنى يامان نىيەتتە  
ئالدايسەن، مەلىكىنى گەرچە باشقىلار چىرايلىق دېيىشىمۇ،

لېكىن ئۇ مەن بىلەن قانداقمۇ بەسلىشەلسۇن؟ ھۇنجىس ئەينەك، ماڭا چاققان ئېيت، مەن ھەممىدىن گۈزەل، پۈتۈن دۆلەت، ھەتتا پۈتۈن دۇنيا بويىچە مەندەك گۈزەلدىن يەنە بىرى تېپىلمايدۇ!

ئەمما ئەينەك ھەر قاچان راست گەپ قىلىدىكەن، ئۇ دەرھال ئۈزلۈك ئاۋازدا جاۋاب بېرىپتۇ: — سۆيۈملۈك خانىشىم، مەلىكە ھەممىدىن بەك چىرايلىق، ھەممىدىن بەك ئاق ھەم قىزىل.



خاننىش ئەينەكنىڭ ئالدىدا ئامالسىز قېلىپ، ئۇنى ئورۇندۇقنىڭ ئاستىغا قوپاللىق بىلەن چۆرۈۋېتىپتۇ، ئەمما بۇنداق قىلىشىمۇ ئىچىدە لاۋۇلداپ يېنىۋاتقان ھەسەت ئوتىنى ئۆچۈرەلمەپتۇ. خاننىش ھۇجرىنىڭ ئىچىدە غەزەپ بىلەن ئۇياقتىن-بۇياققا مېڭىپتۇ، كۆڭلىدە بىر شۇم غەرەز پەيدا بوپتۇ. — سەياننا، قېشىمغا چاققان كىر، — دەپ دېدىكىنى توۋلاپتۇ خاننىش.

سەياننا تاشقىرىدىن يۈگۈرۈپ كىرىپ، ئېھتىياتچانلىق بىلەن

سورايتۇ:

— خانىش ئايم، نېمە تاپشۇرۇقلىرى باركىن؟

خانىش زەھەر خەندىلىك بىلەن ئۇنىڭغا ئىش تاپلاپتۇ:

— سەياننا، مەن ساڭا بىر ئىشنى تاپشۇرىمەن، دەرھال

بېرىپ ئورۇنلا، ئەگەر مېنىڭ دېگىنىمدەك قىلمايدىكەنسىن

چېنىڭنى ئالمەن، مەلىكە دېگەن بۇ سەت سېكىلەك تېخى مەن

بىلەن گۈزەللىكتە بەسلەشكۈدەك بوپتۇ، سەن مەلىكىنى دەرھال

ھېلىقى قويۇق ئورمانلىققا باشلاپ كىرىپ قارىغاغا مەھكەم

باغلىۋەت، ئۇ ئاچ بۆرىلەرگە تىرىك يەم بولسا ئاندىن ئارزۇيۇم

ئىشقا ئاشىدۇ. سەن بىر تال قارىغاي شېخنى سۇندۇرۇپ كېلىپ،

ماڭا ۋەزىپەڭنى ئورۇنلىغانلىقىڭنىڭ ئىسپاتىنى كۆرسىتىسەن.

سەياننا خانىشنىڭ بۇيرۇقىغا ئامالسىز بويسۇنۇپتۇ. ئۇ

پادىشاھنىڭ ئورمانلىقتا ئوۋ ئوۋلاپ يارىلانغانلىقىنى، مەلىكىنىڭ

تېزىدىن ئۆزىگە ئەگىشىپ پادىشاھنى كۆرگىلى بېرىشى كېرەكلىكىنى

ئېيتىپ ئۇنى ئالداپتۇ. مەلىكە بۇنى ئاڭلاپ ناھايىتى جىددىيلەشىپ

كېتىپتۇ، گىرىملىرىنىمۇ تاشلاپ سەيانناغا ئەگىشىپ قويۇق

ئورمانلىققا كىرىپ، ناھايىتى يىراق بىر يەرگە كېلىپ قاپتۇ. بۇ

ۋاقىتتا سەياننا مەلىكىگە راستىنى دەپتۇ:



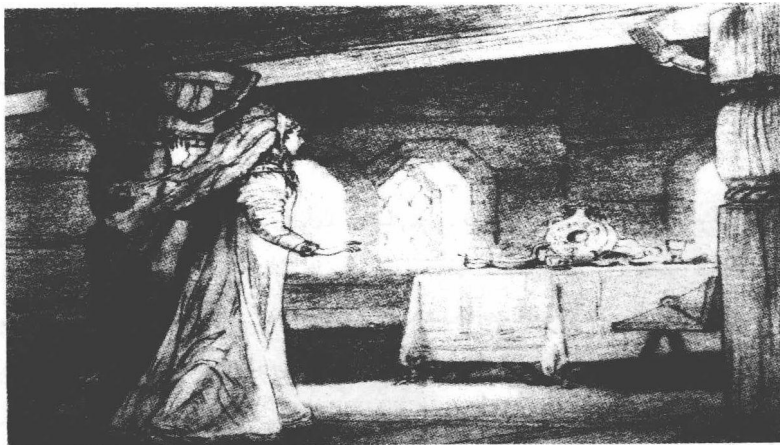
— تاش يۈرەك خانىشى سېنىڭ ئۇنىڭدىنمۇ بەك گۈزەل، چىرايلىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، سېنى ئورمانلىققا ئېلىپ كىرىپ بۆرلەرگە يەم قىلىۋېتىشىمنى بۇيرۇدى. ئوبدان بالام، ساڭا زىيانكەشلىك قىلغۇم يوق، جېنىڭنى ئېلىپ دەرھال قېچىپ كەتكىن!

ئۇ گېپىنى دەپ بولۇپ، بىر تال قارىغاي شېخىنى سۇندۇرۇپ، ئۆزى يالغۇز قايتىپ كېتىپتۇ. سەياننا ئوردىغا قايتىپ كېلىپ، خانىشقا قارىغاي شېخىنى كۆرسىتىپ، ئىشىنى دوكلات قىلىپتۇ. خانىش ئۇنى نۇرغۇن ئالتۇن-كۈمۈش بىلەن مۇكاپاتلاپتۇ.

پادىشاھ تەييارلىغان مول زىياپەت باشلىنىپتۇ، ئەمما مەلىكە كۆرۈنمەپتۇ. ئۇلار ئۇنى ئوردىدىن، شەھەردىن ئالا قويماي ئىزدىشىپ، ھېچ يەردىن تاپالماپتۇ. پادىشاھ ئازابلىنىپ ئاغرىپ يېتىپ قاپتۇ، شاھزادە يېسەي پادىشاھ بىلەن خوشلىشىپ، ئاتقا مىنىپ شەھەردىن چىقىپتۇ، ئۇ بولغۇسى ئايالى، گۈزەل مەھبۇبىنى ساق سالامەت قايتۇرۇپ كېلىشكە مۇۋەپپەق بولۇشىنى تىلەپ خۇداغا ئىلتىجا قىلىپتۇ. پەقەت خانىشلا ئىچىدە خۇشال بوپتۇ، "ئورمانلىققا يالغۇز بەند قىلىۋېتىلگەن مەلىكە دەرھال ھالاك بولىدۇ، مەن يەنە دۇنيادىكى ئەڭ گۈزەل ئايالغا ئايلىنىمەن" دەپ ئويلاپتۇ.

بۇ چاغدا مەلىكە ئورمانلىقتا يالغۇز قېلىپ ناھايىتى قورقۇپتۇ. ئۇ بىر دەرەخنىڭ ئاستىدا ئولتۇرۇپ بىر دەم خىيال سۈرگەندىن كېيىن، بىر نىشاننى تاللاپ ئالدىغا مېڭىۋېرىپتۇ، ئۇچلۇق تاشلاردىن، تىكەنلىك ئوت-چۆپلەردىن كېسىپ ئۆتۈپتۇ، بەزىدە ئۇنىڭ يېنىدىن بۆرلەر ئۆتۈپتۇ، ئەمما ئۇنىڭغا قاراپ قويۇپ چىقىلماپتۇ. مەلىكە ئورمانلىقتا مېڭىپتۇ-مېڭىپتۇ، قانچىلىك

ماڭغانلىقىنى بىلەلمەپتۇ، قاراڭغۇ چۈشكەندىلا ئاندىن بىر  
 دەرەخكە يۆلىنىپ ئارام ئاپتۇ. كېچىنىڭ قانچىلىك ئۇزاق  
 بولغىنىنى بىلەلمەپتۇ، ئاخىرى تاڭ يورۇپتۇ، مەلىكە يەنە ئالدىغا  
 مېڭىۋېرىپتۇ. ناشتىلىق ۋاقتىدا ئۇ ئۆگزىسى ئېگىز بىر ئۆيىنى  
 كۆرۈپ خۇشال بوپتۇ. بىر ئىت ئۇنىڭ ھىدىنى پۇراپ قاۋغىنىچە  
 ئېتىلىپ كەپتۇ، ئەمما ئۇنى كۆرۈپلا قاۋاشتىن توختاپ، قۇيرۇقىنى  
 شىپاڭلىتىپ، ئۇنى باشلاپ دەرۋازىدىن كىرىپتۇ. ھويلا جىمجىت  
 ئىكەن، ئىت مەلىكىنىڭ ئارقىسىدىن جىمجىت ئەگىشىپ، ئۇنىڭغا  
 قىزغىنلىق، سەمىمىيلىك كۆرسىتىپتۇ. بۇ ئۆي يورۇق، ئازادە تۆر  
 ئۆي بولۇپ، ئوتتۇرىسىدا مەسھنىڭ ھەيكىلى، ئۇنىڭ ئاستىدا  
 دۇب ياغىچىدىن ياسالغان شىرە، شىرەنىڭ يېنىدا كىگىز  
 سېلىنغان ئۇزۇن ئورۇندۇق بار ئىكەن؛ شىرەگە يەتتە كۈمۈش  
 لېگەن قويۇلغان بولۇپ، ھەر بىر لېگەندە بىردىن كۈمۈش پىچاق،  
 كۈمۈش ۋىلكا، ئىستىكان، يەنە كۈمۈش قوشۇق بار ئىكەن،  
 تامنىڭ بىقىنىدا كاھىشتىن سېلىنغان كاڭ ئوچاقلق كارىۋات  
 قويۇقلۇق ئىكەن.





مەلىكە ئاچ ھەم ئۇسسۇز بولغاچقا شىرەدىكى لېگەندىن سەي ۋە بولكا ئېلىپ، ھېچنېمىگە قارىماي يەپلا كېتىپتۇ. ئۇ تويغاندىن كېيىن ئۆيىنى يىغىشتۇرۇشقا كىرىشىپتۇ، ھەيكەلدىكى توپا-توزانلارنى سۈرتۈپتۇ، ھەيكەلنىڭ ئالدىدىكى شامنى ياندۇرۇپتۇ، ئوچاقتىكى ئوتنى تازا كۆيدۈرۈپ، كاڭنى ئىسسىتىپ، ئېگىز كارىۋاتقا چىقىپتۇ. ئۇ بىر كېچە ئۇخلىمىغاچقا، دۇئا قىلىپ بولماستىنلا ئۇيقۇغا كېتىپتۇ.

مەلىكە شۇ ئۇخلىغانچە چۈشتە ئاندىن ئويغىنىپتۇ. بۇ چاغدا ھويلىدىن قەدەم تىۋىشىلىرى ئاڭلىنىپتۇ، مەلىكە ئالدىراپ كارىۋاتقىلا مۆكۈنۈپتۇ، ئۈنىنىمۇ چىقىرالماپتۇ. ئۇ ئىشكىنىڭ “غىج” قىلغان ئاۋازىنىلا ئاڭلاپتۇ، ئۆيگە يەتتە ئادەم كىرىپتۇ. بۇلار يەتتە پالۋان بولۇپ، ھەممىسى يۈزلىرى قىپقىزىل، ساقال-بۇرۇتلىرى يارىشىملىق، بىر-بىرىدىن كۈچتۈڭگۈر، سەمىمىي يىگىتلەر ئىكەن. ئۇلار رەتلىك، پاكىز ئۆيىنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ. ئۇلاردىن بىرى: “ئاجايىپ ئېشقۇ بۇ! ئۆيىدىكى ھەممە نەرسە شۇنچە رەتلىك، پاكىز بولۇپ قاپتۇ، چوقۇم بىرىكىم بۇ ئۆيىنى يىغىشتۇرۇپ قويدى” دەپتۇ. يەنە بىرى: “بىرىكىم شىرەدىكى سەي، بولكىغا چىقىلىپتۇ” دەپتۇ. يەنە بىرى: “ئۇنداقتا ئۇ چوقۇم ئاچ قالغان” دەپتۇ. ئاندىن مەلىكە يەنە بىرىنىڭ ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرۇپ يۇقىرى ئاۋازدا: “سىزنىڭ كىملىكىڭىزنى، قەيەردىن كەلگەن مېھمان ئىكەنلىكىڭىزنى بىلمەيمىز، شۇنداقتىمۇ بۇ ياققا چىقىڭ، بىز دوست بولايلى، ئۆيىمىزنى يىغىشتۇرۇپ بەرگىنىڭىزگە رەھمەت ئېيتىمىز. بىز ھەممىمىز سەمىمىي، دوستانە ئادەملەر، بۇ ياققا چىقىڭ” دەپتۇ.

مەلىكە ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ خاتىرجەم بولۇپ، كارىۋاتتىن چۈشۈپ ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ھەر بىرىگە تەزىم قىلىپ مۇنداق دەپتۇ:

— قەدىردان ئاكىلار، ئالدىڭلاردا ھەقىقەتەن خىجىلمەن رۇخسىتىڭلارنى ئالمايلا ئۆيۈڭلارغا كىرىۋېرىپتىمەن، يەنە تېخى تامىقىڭلارنى يەۋېرىپتىمەن، راستتىنلا خىجىلمەن، چۈنكى مەن تۈنۈگۈن چۈشتىن كېيىندىن باشلاپ ھېچنېمە يېمىگەن. مەن ئورمانلىقتا ئېزىپ قالدىم، كېچىدە ئارام ئېلىشقا جۈرئەت قىلالىدىم، ھېرىپ-ئېچىپ ھەم ئۇسساپ كەتكەن چاغدا ئۆيۈڭلارنى كۆردۈم. مەن سىلەرنى كەڭ قورساق، سەمىمىي پالۋانلار دەپ ئويلايمەن. مېنى، مەندەك ئەدەپسىز مېھماننى كەچۈرگەيسىلەر.

يەتتە پالۋاننىڭ ھەممىسى مەلىكىنىڭ گۈزەللىكىگە ھاڭ- تاڭ قاپتۇ، ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپلا ئۇنىڭ ھېلىقى يوقاپ كەتكەن مەلىكە ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلىشىپتۇ. مەلىكىنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىنى ئۇلار تېخى بۈگۈن ئەتىگەندە بىر يولۇچىدىن ئاڭلىغان بولۇپ، مەلىكىنىڭ كۈتۈلمىگەندە بۇ يەرگە كېلىپ قېلىشىنى ھېچقايسىسى ئويلاپ



باقمىغانىدى. پالۋانلارنىڭ ئاكىسى مەلىكىگە مۇنداق دەپتۇ:

— سۆيۈملۈك مەلىكەم، تارتىنماڭ، بۇ يەرگە كەلگەن ئىكەنسىز،  
سىز بىزنىڭ ئۆز سىڭلىمىز، بىز سىزنىڭ ئاكاڭلىرىڭىز. كېلىڭ  
سۆيۈملۈك سىڭىل، بۇ يەردە ئولتۇرۇڭ، چۈشلۈك تاماق يەيمىز.  
شۇنداق قىلىپ يەتتە پالۋان پىشقان قاتلىمىلارنى ئېلىپ،  
ئىستاكانىلىرىغا ئۆزلىرى ياسىغان شارابلارنى قۇيۇپ، مەلىكە بىلەن  
بىللە تاماق يەپتۇ. ئۇلار بىر-بىرىدىن ئاق كۆڭۈل، چىقىشقا،  
تەبىئىي بولۇپ، مەلىكەگە ئۆز سىڭلىسىدەك ئوچۇق-يورۇق  
مۇئامىلە قىلىشىپتۇ. تاماق يەپ بولغاندىن كېيىن ئۇلار مەلىكىنى  
ئەڭ ئۈستىدىكى يورۇق ئۆيدە ئارام ئېلىشقا ئېلىپ چىقىپ  
قويۇپتۇ.

شۇنداق قىلىپ مەلىكە ئورمانلىقتا يەتتە پالۋان بىلەن بىللە  
تۇرۇپ قاپتۇ. ئۇ ئۆزىنى خۇشال-خۇرام، بەختىيار، ئەركىن-ئازادە  
ھېس قىلىپتۇ. يەتتە پالۋاننىڭ قىلىدىغان ئاساسلىق ئىشى  
ئورمانلىقتا ئوۋ ئوۋلاش ئىكەن، بۇ ئورمانلىق ئۇلارنىڭ زېمىنى  
ئىكەن. ھەر كۈنى تاڭ سۈزۈلگەندە، شەرقتە تاڭ شەپقى  
كۆتۈرۈلگەندە يەتتە قېرىنداش بىرلىكتە ئوۋ ئوۋلىغىلى  
چىقىدىكەن. ئۇلار يېقىن ئەتراپتىكى كۆلگە بېرىپ ياۋا  
ئۆردەكلەرنى ئىزدەيدىكەن، ياكى ئورمانلىققا كىرىپ بۇغا-مارال،  
بۆرلەرنىڭ شەپسىنى تىڭ-تىڭلايدىكەن. ئەگەر بىراۋلارنىڭ ئۆز  
زېمىنىغا تاجاۋۇز قىلغىنىنى كۆرسە، ھەممىسى بىرلىكتە قارشى  
تۇرۇپ، ئۇلارنى ئورمانلىقتىن قوغلىۋېتىدىكەن. ئۇلار ھەر كۈنى  
ھايۋانلاردىن بىر ئاز ئوۋلاپ، ئاندىن غەنىمەتلىرىنى ئېلىپ ناخشا  
توۋلاپ ئۆيىگە قايتىدىكەن. مەلىكە خۇددى ئۆي ئايالىغا ئوخشاش  
ئۆيلەرنى تازىلاپ، تاماق تەييارلايدىكەن. يەتتە پالۋان ھەر كۈنى  
ئۆيىگە قايتىپ كەلسە ئۇلارغا ئىسسىق، مېزىلىك تائام ۋە  
تولدۇرۇپ قۇيۇلغان شاراب تەييار تۇرىدىكەن. ئەمما ئۇلار يەنىلا

ئۆزلىرىنى خۇش چىراي قارشى ئالغان گۈزەل مەلىكىنى كۆرسە ئەڭ خۇشال بولىدىكەن. ئۇلارنىڭ ھەممىسى بۇ گۈزەل قىزغا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن يەتتە پالۋان ھەسرەتتە قاپتۇ: ”ھەممىمىز بىز قىزغا ئاشىق، لېكىن ئۇ پەقەت بىر، يەتتەيلەنگە تەڭ ياتلىق بولالمايدۇ!“ يەتتە پالۋان ئۇيان ئويلاپ- بۇيان ئويلاپ، ھېچقانداق ياخشى ئامال تاپالماپتۇ. كېيىن پالۋانلارنىڭ ئاكىسى مەلىكىگە:

— قىزچاق، سىزمۇ بىلىسىز، سىز بىزنىڭ ياخشى سىڭلىمىز. بىز يەتتە قېرىنداش ھازىر سىزگە ئاشىق بولۇپ قالدۇق، سىز بىلەن توي قىلالسا ھەر كىم خۇشال بولىدۇ. خۇدانىڭ ھەققىدە، قانداقلا بولمىسۇن ئىشىمىزنى ئاسان قىلىڭ، ئارىمىزدىن بىرىنى تاللاڭ، ئۇ ئاندىن سىز بىلەن شەرەپلىك ھالدا توي قىلسۇن. قالغانلىرىمىز يەنىلا سىز ئۈچۈن خۇشال بولىمىز، سىزنى يەنىلا سۆيۈملۈك سىڭلىمىز دەپ بىلىمىز.

مەلىكە بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ھېچ ئويلىنماستىنلا بېشىنى چايقاپتۇ:

— ئاكا، بۇ مۇمكىن ئەمەس، مۇمكىن ئەمەس! يەتتە پالۋان ناھايىتى ھەيران قاپتۇ، پالۋانلارنىڭ ئاكىسى سوراپتۇ:

— نېمىشقا؟ زادى نېمىشقا؟ ئەجەبا سىز ھەممىمىزنى رەت قىلامسىز؟ سۆيۈملۈك سىڭىل، قېنى بىزگە ئېيتىڭچۇ؟ بىز دۆت، سىز ئەقىللىق بولغاچقا، سىزگە ماس كەلمەيۋاتامدىمىز؟ ياكى بىز سەت، سىز گۈزەل بولغاچقا سىزگە يارىمايۋاتامدىمىز؟ ۋە ياكى بىز پەس، سىز ئېسىل بولغاچقا، سىزگە تەڭلىشەلمەيۋاتامدىمىز؟

— ئەي قەدىردان ئاكىلار، سىلەرگە نېمە دېسەم بولار، —  
دەپتۇ مەلىكە پالۋانلارغا ئالدىراپ چۈشەندۈرۈپ، — كۆڭلۈمدە  
ھەممىڭلار ئوخشاش سەممىي، باتۇر، ئەقىللىق يىگىتلەر؛ مەن  
ھەممىڭلارنى ناھايىتى ياخشى كۆرىمەن. لېكىن مەن تەقدىرىمنى  
ئاللىقاچان باشقا بىرىگە تاپشۇرغان، مەن ئاللىقاچان توي قىلىشقا  
پۈتۈشۈپ بولغان قىز. مەن شاھزادە يېسەينى چىن دىلىمدىن  
ياخشى كۆرىمەن، بۇ مۇھەببەت سىلەرگە بولغان مۇھەببەتكە  
ئوخشىمايدۇ!

يەتتە پالۋان مەلىكىنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ نېمە دېيىشىنى  
بىلەلمەي قاپتۇ، بۇ چاغدا تۆتىنچى پالۋان چاققان كېلىپ،  
مەلىكىگە تەزىم قىلىپ:

— سۆيۈملۈك سىڭىل، ئەدەپسىزلىكىمىزنى كەچۈرۈڭ،  
سىزنىڭ ئاللىقاچان توي قىلىشقا پۈتۈشۈپ بولغان قىز  
ئىكەنلىكىڭىزنى بىلمەپتىمىز. بىزنى كەچۈرۈڭ، بىز بۇندىن كېيىن  
بۇ ئىشنى ھەرگىز تىلغا ئالمايمىز، سىزمۇ بىزدىن ھەرگىز خاپا  
بولماڭ، — دەپتۇ.

— مەن خاپا بولمايمەن قەدىردان ئاكىلار، — دەپتۇ مەلىكە  
پەس ئاۋازدا، — سىلەرمۇ مېنىڭ رەت قىلىشىم سەۋەبىدىن ماڭا  
قارىماي قويماڭلار.

— ئۇنداق قىلمايمىز سۆيۈملۈك سىڭىلم، — دەپتۇ يەتتە  
پالۋان تەڭلا، ئۇلار مەلىكىگە تەزىم قىلىپ ئاندىن ئورمانلىققا  
ئاستا قايتىشىپتۇ.

بۇ كۈنى ئاخشىمى يەتتە پالۋان سېمىز بىر بۆرىنى ئوۋلاپ  
قايتىپتۇ، مەلىكە ئۇلار بىلەن بىللە بۇ كاتتا غەنىيمەتنى  
تەبرىكلەپتۇ.

شۇنداق قىلىپ مەلىكە پالۋانلار بىلەن بىللە ئىناق، خۇشال  
ھايات كەچۈرۈپتۇ.

مەلىكە ئورمانلىقتا تۇرۇۋاتقان ۋاقىتلاردا ئۇنىڭ ئۆزىگە  
ئانىسى—رەزىل خانىش مەلىكىنى ئاللىقاچان بۆرلەرگە يېم  
بولدى، دۇنيادا مەن ئەڭ چىرايلىق، ئەڭ جەلپىكار دەپ يۈرۈپتۇ.  
بىر كۈنى ئۇ ھۇجرىسىدا ئولتۇرۇپ سېھىرلىك ئەينىكىنى  
تويۇقسىز ئېسىگە ئاپتۇ—دە، ئۇنى كارىۋاتنىڭ ئاستىدىن دەرھال  
تېپىپ سورايتۇ:

— سۆيۈملۈك ئەينىكىم! ماڭا ئېيتقىنا، راستىنكى دېگەنە،  
مەن دۇنيادىكى ئەڭ گۈزەل ئايالمۇ؟ ھەممە ئادەمدىن ئاق ھەم  
قىزىلمۇ؟

ئەمما ئۇ ئەينەكنىڭ مۇنداق جاۋاب بېرىدىغانلىقىنى پەقەت  
ئويلىماپتۇ:

— سۆيۈملۈك خانىشىم، سېنىڭ گۈزەللىكىڭگە قىل  
سىغمايدۇ، ئەمما بۈك-باراقسان دۇب دەرەخزارلىقىدا، يەتتە  
پالۋاننىڭ ئۆيىدە تونۇلمىغان بىر مەلىكە ئولتۇرىدۇ، ئۇ  
سېنىڭدىنمۇ چىرايلىق، سېنىڭدىنمۇ قىزىل ھەم ئاق.

تەكەببۇر خانىش غەزەپلىنىپ كېتىپتۇ، بىچارە سەياننانى  
تاپتۇرۇپ كېلىپ سوراققا تارتىپ قامچىلاپتۇ. سەياننا بۇ قىيىناشقا  
چىدىماي ئاخىرى ھەممىنى دەۋىتىپتۇ، خانىش ئۇنى زىندانغا  
سولاپتۇ. رەزىل خانىش ئۆزى بىلەن گۈزەللىكتە بەسەشكەن  
رەقىبىنى — لەنتى مەلىكىنى جەزمەن ئۆز قولى بىلەن يوقىتىش  
قارارىغا كەپتۇ.

بىر كۈنى ھاۋا ناھايىتى ئوچۇق چاغدا يەتتە پالۋان  
ئەتىگەندىلا ئىشىكتىن چىقىپ ئوۋچىلىق قىلغىلى مېڭىپتۇ. مەلىكە

ئۆيىدە قېلىپ ئۆيىنى تازىلاپ، ئاندىن دېرىزە يېنىدا يىپ ئېگىرگەچ، قەدىردان ئاكىلىرىنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. مەلىكە دېرىزە يېنىدا ناخشا ئېيتقاچ يىپ ئېگىرىپ ئولتۇرسا، ئىشىك ئالدىدا توساتتىن ئىت قاۋاپ كېتىپتۇ، مەلىكە بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىسا، مېلىچمال ساتىدىغان بىر موماي ئىشىك ئالدىدا تۇرغىدەك. موماي ھاسسى بىلەن ئىتنى قوغلىغاچ توۋلاپتۇ:

— مال ساتىمەن، مال ساتىمەن!

مەلىكە دېرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپ:

— تىنچلىقمۇ قەدىرلىك موما، نېمە ساتىسىز؟ — دەپتۇ.

موماي:

— دەل سەندەك چىرايلىق قىزلارغا ماس كېلىدىغان چىرايلىق نەرسە، ھەر خىل رەڭلىك، ھەر خىل پاسوندىكى لېنتىلارنى ساتىمەن، — دەپتۇ ۋە بەش خىل رەڭلىك يىپتىن توقۇلغان بىر تال لېنتىنى چىقىرىپتۇ.

مەلىكە بۇنداق لېنتىنى ئىلگىرى زادى كۆرۈپ باقمىغانىكەن، ئۇنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال بوپتۇ، ئىتنى بىر ياققا ھەيدىۋېتىپ ھويلىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ: “موما، مەن مۇشۇ لېنتىنى ئالاي” دەپتۇ.

مەلىكە پۇلنى تۆلەپ بولسىمۇ موماي رەڭدار لېنتىنى ئۇنىڭغا

بەرمەي:

— قىزچاق، سەن شۇنچە گۈزەل ئىكەنسەن، دۇنيادا تەڭداشسىز گۈزەل ئىكەنسەن. كەل، مەن ساڭا بۇ لېنتىنى باغلاپ، بۇ گۈزەللىكىڭنى بىر كۆرۈپ باقاي، — دەپتۇ.

مەلىكە بۇنىڭ رەزىل ئۆگەي ئانىسى تاپقان ھىيلە ئىكەنلىكىنى پەقەت بىلەلمەپتۇ. ئۆيىدىكى ئىت توختىماي قاۋاپ، مومايغا ئېتىلىپ بېرىپ ئۇنى چىشلىمەكچى بولغان بولسىمۇ، مەلىكە ئۇنى

قوغلىۋېتىپتۇ. مەلىكە موماينىڭ يېڭى لېنتا باغلىشى ئۈچۈن ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ تۇرۇپتۇ، ئەمما موماي لېنتىنى ئوساتتىن مەلىكىنىڭ بويىغا چىڭ باغلىۋاپتۇ، مەلىكە نەپەسلىنەلمەي يەرگە يېقىلىپ چۈشۈپ ھوشىدىن كېتىپتۇ. ئىت ئوقتەك ئېتىلىپ كېلىپ باغ جەددالى چىشلىمەكچى بولغان بولسىمۇ، ئۇ ھاسسىنى شىلتىپ ئىتنى قوغلىغاچ: ”مەلىكە، سەن ئەمدى دۇنيادىن ئۆتكەن گۈزەللەر گۈزىلى بولىدىغان بولدۇڭ” دەپتۇ. ئىت توختىماي ئېتىلىپ كېلىپ چىشلىگەچكە، موماي ھويلىدا تۇرالماي تالاغا قېچىپ چىقىپتۇ.

يەتتە پالۋان ئاخشىمى ئۆيگە كېلىپ قارىسا، سۆيۈملۈك مەلىكە يەردە مىدىر-سىدىر قىلماي ئۆلۈكتەك ياتقۇدەك، ئىت ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىپ، ئاچچىق قاۋاپ تۇرغىدەك. يەتتە پالۋان ھەيران بولۇپ، مەلىكىنى قۇچىقىغا ئېلىپ قارىسا، ئۇنىڭ بويىدا چىڭ بوغۇۋېتىلگەن لېنتا تۇرغىدەك، ئۇلار لېنتىنى دەرھال كېسىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن مەلىكە ئاران نەپەس ئېلىپ، ئاستا-ئاستا ئەسلىگە كەپتۇ. يەتتە پالۋان مەلىكىدىن بۈگۈن چۈشتىن بۇرۇن بولغان ئىشلارنى تەپسىلىي ئاڭلاپ، بۇ ئىشنى مەلىكىنىڭ ئۆگەي ئانىسى قىلغانلىقىنى پەملەپ مەلىكىگە:

— سۆيۈملۈك سىڭىل، سىز كۆرگەن ئۇ سېتىقچى موماي باشقا بىر كىم ئەمەس، دەل سىزنىڭ رەزىل ئۆگەي ئانىڭىز. چوقۇم ئېھتىيات قىلىڭ، ئۇنى يەنە كېلەمدىكىن دەپ ئويلايمىز، بىز يوق چاغدا ئۆيگە ھېچكىمنى كىرگۈزمەڭ، — دەپتۇ. مەلىكە ماقۇل دەپتۇ.

خاننىش ئوردىغا قايتىپ كېلىپ، سېھىرلىك ئەينەكتىن يەنە ”كىم ئەڭ گۈزەل” دەپ سورايتۇ، ئەينەك يەنىلا ”يەتتە پالۋاننىڭ ئۆيىدىكى قىز ئەڭ گۈزەل” دەپتۇ.



خاننىش بۇ گەپنى ئاڭلاپ مەلىكىنىڭ تېخى ھايات ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئۇنى چوقۇم ئۆلتۈرۈۋېتىشكە قەسەم قىلىپتۇ. ئۇ بىر ئايال پېرىخۇندىن زەھەر ياساش ئۇسۇلىنى ئۆگىنىپ، بىر دانە زەھەرلىك تارغاق ياساپتۇ. بۇ تارغاق ئاجايىپ ئىكەن: قولغا ئالسا، تۇتسا ھېچنېمە بولمايدىكەن، ئەمما ئۇنىڭدا چاچ تارسا ئادەم زەھەرلىنىپ قالىدىكەن. خاننىش بۇ تارغاقنى ياساپ بولۇپ، يەنە موماي سىياقىدا ياسىنىپتۇ؛ يەتتە پالۋاننىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ”مال ساتمەن، مال ساتمەن“ دەپ توۋلاپتۇ.

يەتتە پالۋان بۈگۈن ئەتىگەندىلا ئىتنى ئەگەشتۈرۈپ كۆل بويىغا ياۋا ئۆردەك ئوۋلىغىلى كەتكەن بولۇپ، مەلىكە كىرىپ يۇيۇۋاتقانىكەن، ئۇ تالاغا قاراپ يۇقىرى ئاۋازدا:

— بىز ھېچنېمە ئالمايمىز، يولۇڭغا ماڭ، مەن بۇ ئۆيگە بىر كىمىنىڭ كىرىشىنى خالىمايمەن، — دەپتۇ.

ئەمما موماي تالادا تۇرۇپ يەنە:

— ساڭا بىر نەرسە كۆرسەتسەمغۇ بولار، — دەپتۇ ۋە ھېلىقى زەھەرلىك تارغاقنى چىقىرىپ ئېگىز كۆتۈرۈپتۇ. مەلىكە بۇ تارغاقنى بەكمۇ ياقتۇرۇپ قاپتۇ ھەمدە موماينىڭ مېھرىبان چىرايىنى، يېقىملىق تۇرقىنى كۆرۈپ ئۆز-ئۆزىگە: ”بۇ موماينىڭ خاننىش بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، خاننىش ئەزەلدىن مۇز چىراي“ دەپتۇ-دە، بېرىپ ئىشىكىنى ئېچىپتۇ.

— موما، بۇ تارغاقنى نەچچىگە ساتىسەن؟ — دەپتۇ مەلىكە.

— ياھ، قىزچاق، سەن نېمانچە چىرايلىق! پەقەت سەنلا مېنىڭ بۇ تارغاقىمغا لايىق ئىكەنسەن. قارا، بۇ تارغاقنىڭ جازىسى زۇمرەتتىن، چىشلىرى پىل چىشىدىن ياسالغان، ئۈستىگە تېخى مارجان كۆز قويۇلغان. بۇ تارغاق بىلەن چېچىڭنى تارساڭ

چېچىڭ قاپقارا بولۇپ، مەڭگۈ ئاقارمايدۇ. قىزچاق، مەن بىر قاراپلا سېنى مۇشۇ تارغاقنىڭ ئىگىسى بولۇشقا لايىق دەپ ئويلىدىم. مۇنداق بولسۇن، سەندىن پەقەت ئۈچ تىللا ئالاي، — دەپتۇ موماي.

مەلىكە بۇ تارغاقنى ناھايىتى ياخشى كۆرۈپ قاپتۇ، موماينىڭ ئۆزىنى گۈزەل دەپ توختىماي ماختاشلىرىنى ئاڭلاپ بەك خۇشال بوپتۇ. — دە، مومايغا: ”بوپتۇ، ئۈچ تىللا بولسا بولسۇن، مەن بۇ تارغاقنى ئالدىم“ دەپ، ئۈچ تىللانى چىقىرىپ ئۇنىڭغا بېرىپتۇ. موماي يەنە مەلىكەگە:

— قىزچاق، سەن بەك چىرايلىق ئىكەنسەن، مەندەك قېرى مومايمۇ سېنى كۆرسە ياخشى كۆرۈپ قالىدۇ، كەل، مەن سېنىڭ چېچىڭنى تاراپ قويماي، — دەپتۇ.

بىچارە مەلىكە موماينىڭ شۇم نىيىتىنى بىلمەي، ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ چېچىنى تارىغۇزۇپتۇ. تارغاق باشقا سانجىلىشى بىلەن تەڭ زەھەر ئۆزىنىڭ كۈچىنى كۆرسىتىپتۇ، مەلىكە بىر دەمدىلا ھوشىنى يوقىتىپ يەرگە يىقىلىپتۇ.

موماي بۇ يەردە خۇشال تۇرغان پەيتتە توساتتىن سىرتتىن ئىتتىڭ قاۋاشلىرى ئاڭلىنىپتۇ. ئەسلىدە، يەتتە پالۋان ئىتتىنى ئېلىپ كۆل بويىغا كېلىپ بىر تالمۇ ئۆردەك ئوۋلاپ بولالماي تۇرۇشىغا، ئۇلارنىڭ ئىتى قاتتىق قاۋاپ كەتكەن ھەمدە ئۇلارنىڭ كىيىمىنى چىشلەپ ئۇيى تەرەپكە تارتقانىدى. پالۋانلار: ”بۇ ئىت بىر نېمىنى سەزدىمۇ نېمە، ئۆيدە يالغۇز قالغان مەلىكە بىر ئىش بولدىمۇ نېمە؟“ دەپ ئويلاپ، ئوۋچىلىقىنى دەرھال تاشلاپ، ئۆيلىرىگە تېزدىن ئاتلانغانىدى. موماي ئىتتىڭ قاۋاشلىرىنى ئاڭلاپ قورققىنىدىن بىر دەممۇ تۇرالماي، ئورمانلىققا بەدەر تىكىۋېتىپتۇ.

يەتتە پالۋان ئۆيىگە كېلىپ قارىسا، دەرۋەقە مەلىكە يەردە ياتقۇدەك، ئۇلار مەلىكىنى دەرھال قۇچقىغا ئېلىپ، ئۇنى يەنە قۇتقۇزۇپ ھوشغا كەلتۈرۈپتۇ. ئۇلار مەلىكىگە نەسەت قىلىپ: “سۆيۈملۈك سىڭىل، بۇنىڭدىن كېيىن بەكمۇ دىققەت قىلىڭ، ھەر قانداق ناتونۇش ئادەمنى ئەمدى ھەرگىز ئۆيگە كىرگۈزمەڭ، چۈنكى بىز سىزنى يوقىتىپ قويساق چەكسىز ئازابلىنىمىز” دەپتۇ. مەلىكە قىزىرىپ، پەس ئاۋازدا ماقۇل دەپتۇ.

رەزىل خانىش ئورمانلىقتىن ئوردىسىغا قايتىپ كېلىپ يەنە ئەينەك بىلەن پاراڭلىشىپتۇ، ئەمما ئەينەك يەنىلا يەتتە پالۋاننىڭ ئۆيىدىكى قىزنىڭ ئۇنىڭدىن مىڭ ھەسسە گۈزەل ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ.

خانىش بۇ قېتىم مەلىكىنى ئۆلتۈرەلمىگەنلىكىنى بىلىپ، ھەسەت ئوتىدا لاۋۇلداپ يېنىپتۇ: “مەن جەزمەن ئەڭ ياخشى چارە تېپىپ، سەندەك لەنتىنى ھامان ئۆلتۈرۈۋېتىمەن!” دەپ كۆڭلىدە يەنە بىر قېتىم قەسەم قىلىپتۇ.

خانىش ئوردىدا قاتتىق ئويلىنىپ، ئاخىرى بىر يامان چارىنى تېپىپ چىقىپتۇ. ئاندىن ئۇ مەخپىي ھۇجرىسىدا ئۈچ كېچە - كۈندۈز بېكىنىپ ئاخىرى بىر دانە ئالما ياساپ چىقىپتۇ. بۇ ئالمنىڭ يېرىمى قىزىل، يېرىمى ئاق ئىكەن؛ قىزىل تەرىپى ئوتقا شتەك قىزىل، ئاق تەرىپى قاردەك ئاق ئىكەن، تېخى يىراقتىنلا ئۇنىڭ خۇش پۇرىقىنى پۇرىغىلى بولىدىكەن، پۇرىقى كىشىنى ئىنتايىن زوقلاندىرىدىكەن.

بۇ كۈنى ھاۋا تۇنۇق بولۇپ، شامال چىقىۋاتقانكەن. يەتتە پالۋان ئەتىگەندىلا ناشتا قىلىپ بولۇپ، سىرتقا چىقىپ كېتىپتۇ. مەلىكە ئۆيدە يالغۇز قېلىپ، ئۆيىنى يىغىشتۇرۇپتۇ، كىر يۇيۇپ، تاماق ئېيتىپتۇ، ئىت ھويلىدا ئەسنەپ يېتىپتۇ.

چۈش بوپتۇ، ھاۋا يەنىلا تۇتۇق ئىكەن، شامال كۈچىيىپ كېتىپتۇ، مەلىكە يەتتە پالۋاندىن ئەنسىرەپ، دېرىزىنىڭ يېنىدا يىپ ئېگىرىپ ئولتۇرسا، توساتتىن ھويلىدا ئىت قاۋاپ كېتىپتۇ. مەلىكە بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىسا، بىر تىلەمچى موناخ ئايال تالادا تۇرغىدەك، ئۇ كونىراپ كەتكەن بولسىمۇ يىرتىلمىغان ئۇزۇن كۆڭلەك كىيىۋالغان، يېشى ئانچە چوڭ بولمىسىمۇ بېلى مۈكچىيىپ كەتكەن، مەيدىسىگىچە چۈشكەن مارجىنىغا ياغاچ كرېست ئېسىۋالغان ھەقىقىي موناخ ئايال ئىكەن!

ئىت ھويلىدا قاۋاپ، ئېتىكىلىك ئىشىكىنى غەزەپ بىلەن تاتىلاپتۇ، ئىشىكتىن ئېتىلىپ چىقىپ موماينى چىشلەيدىغان ئەلپازدا ۋەھشىلىشىپتۇ. موناخ ئايال ئىشىك ئالدىدا تۇرۇپ توختىماي دۇئا قىلىپتۇ: ”خۇداغا شۈكرى، قىزچاق، ماڭا بىر بولكا بەرسىڭىز، مەن ئورمانلىقتا يولدىن ئېزىپ قالدىم، ئۈچ كۈن ئايلاندىم، تاماق يېمىدىم. قىزچاق، خۇدانىڭ ئىرادىسى بىلەن سىزگە ئۇچراپ قالدىم. خۇداغا ھەمدۇسانالار بولسۇن، خۇداغا ھەمدۇسانالار بولسۇن!“.

مەلىكە موناخنىڭ بۇنداق بىچارىلىكىنى، خۇداغا بولغان مۇھەببىتىنىڭ بۇنداق كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ھېسداشلىق قىلىپ ئىشىكىنى ئېچىپ، ئۇنىڭغا ئۈچ بولكا بېرىپتۇ. بۇ چاغدا ئىت ئېتىلىپ چىقىپ، ئىتئائەتمەن موناخقا ئېسىلىپتۇ. موناخ ھاسىسى بىلەن ئىتنى قوغلىغاچ:



— قىزچاق، سەن ھەقىقەتەن ئاق كۆڭۈل ئىنسان ئىكەنسەن، خۇدا سېنىڭ ياشلىق باھارىڭنى مەڭگۈ ساقلىغاي، لېكىن بۇ ئىتنىڭ ماڭا ئېسىلىپ ئازاب سالدى، ئۇنى قوغلىۋېتەلمەسەن؟ — دەپتۇ.

— ماقۇل موما، مەن ئۇنى چاقىراي، — دەپتۇ مەلىكە ۋە ئىتقا قاتتىق بۇيرۇق قىلىپ، ئۇنى ھويلىغا كىرگۈزۈۋېتىپتۇ.

— قىزچاق، سەن ھەقىقەتەن ئاق كۆڭۈل ئىكەنسەن، لېكىن بۇ ئىت مۇشۇنداق غەلىتە ئىكەن، مېنى چىشلەپ ئۆلتۈرۈپ قويغىلى تاس قالدى. قىزچاق، بولكاڭغا رەھمەت، خۇداغا شۈكرى، ماڭا ئۇنى ئەكىلىپ بەرگىن بولامدۇ؟ — دەپتۇ موناخ. ئۇ ئىتنىڭ ھويلىغا كىرىپ كەتكەن بولسىمۇ يەنىلا ئۆزىگە چەكچىيىپ قاراپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ سەل قورقۇپتۇ.

— بولىدۇ، مەن ساڭا ئەكىلىپ بېرەي، — دەپتۇ مەلىكە ۋە تالاغا مېڭىشقا تەمىشلىپتۇ، ئەمما ئىت ئۇنىڭ يېنىدا قاۋاپ، يولىنى توسۇپ، ئىشىكتىن چىققىلى قويماي تۇرۇۋاپتۇ. — راستتىنلا ئامال بولمىدى، خوجايىنلىرىنى ئويلاپ قالغان ئوخشايدۇ بۇ، — دەپتۇ مەلىكە ۋە مېڭىشتىن توختاپتۇ.

موناخ ئايال مەلىكىنىڭ ئالدىغا ماڭمايۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆزى تەۋەككۈل قىلىپ مېڭىپ كەپتۇ، ”بۇ ئىت راستتىنلا غەلىتە ئىكەن، بەلكىم ياخشى ئۇخلىمىغان ئوخشايدۇ“ دەپتۇ. ئەمما بۇ ئىتنىڭ كەيپىياتى ساز بولۇپ، موناخنىڭ مەلىكىگە يېقىنلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ يەنە ئېتىلىپ كەپتۇ، ئورمانلىقتىكى بۆرىدىنمۇ بەك ۋەھشىيلىشىپ كېتىپتۇ.

مەلىكە ئىتنى دەرھال چاقىرىپ، موناخقا: ”موما، بولدىلا، بۇ ئىت بۈگۈن سەل ئېلىشىپ قاپتۇ، قېنى ئېلىڭ، بولكىنى تۇتۇڭ!“ دەپ بولكىنى تاشلاپ بېرىپتۇ. قېرى موناخ بولكىنى ئېلىپ،

مەلىكىگە: "قىزچاق، رەھمەت ساڭا، خۇدا سەندەك ئاق كۆڭۈل  
ئىنساننى ئۆز پاناھىدا ساقلايدۇ. ئەمدى بۇ ئىشىك ئالدىدىكى  
چىملىقتا ئولتۇرۇپ بۇ ئۈچ كۈندىن بۇيانقى تۇنجى چۈشلۈك  
تامىقىمنى يېيىشكە رۇخسەت قىلساڭ" دەپتۇ.

مەلىكە ئۇنىڭ تەلپىگە قوشۇلۇپتۇ، ئىت قېچىپ چىقىپ  
ئۇنىڭ چۈشلۈك تاماق يېيىشىگە دەخلى قىلمسۇن دەپ ھويلىنىڭ  
ئىشىكىنى تاقاپتۇ.

موناخ ئايال چىملىقتا ئولتۇرۇپ چۈشلۈك تاماق يېگەندەك  
قىياپەتكە كىرىۋاپتۇ. ئۇ توساتتىن بىر نېمىنى ئېسىگە ئالغاندەك  
ئورنىدىن تۇرۇپ، يانچۇقىدىن بىر دانە ئالمنى چىقىرىپ:  
"قىزچاق، ھىمىتىڭگە رەھمەت، بۇ ياخشىلىقىڭنى قايتۇرغىدەك  
تۈزۈك نەرسەمۇ يوق، بۇ بىر تال ئالمنى ئىككىمىز بۆلۈشۈپ  
يېسەك" دەپتۇ ۋە يانچۇقىدىن بىر قەلەمىتىراچنى چىقىرىپ، ئالمنى  
ئىككىگە بۆلۈپ، ئاق تەرىپىنى ئۆزىگە ئېلىپ قېلىپ، قىزىل

تەرىپىنى مەلىكىگە تاشلاپ  
بېرىپتۇ. بۇ چاغدا ئىت  
تۇيۇقسىز سەكرەپ، قاتتىق  
ھاۋىش، ئۇ ياقىتىن تاشلاپ  
بېرىلگەن ئالمنى چىشلەپ  
تۇتۇۋالماقچى بوپتۇ، ئەمما  
مەلىكە ئىككى قولىنى  
چىقىرىپ، ئالمنى تۇتۇۋاپتۇ.

كىشىنى نەقەدەر  
ھۇزۇرلاندىرىدىغان خوش  
پۇراق-ھە! ھەم شۇنچىلىك  
كۆركەم، قىپقىزىل بىر ئالما،





مەلىكە ھەقىقەتەن خۇشال بوپ كېتىپتۇ. شۇ ئەسنادا موماي يەنە: "ئاق كۆڭۈل قىزچاق، ماڭا بەرگەن چۈشلۈك تامىقىڭغا رەھمەت. مەن ماڭاي، قىزچاق، يەنە كۆرۈشەرمىز" دەپتۇ-دە، مەلىكىگە بىر تەزىم قىلىپ، ئالمىسىنى يېگەچ شەرققە قاراپ مېڭىپتۇ.

ئىت مەلىكىگە ئەگىشىپ ئۆيگە كىرىپتۇ، ئۇ بىر ياقىتىن قاۋىسا، بىر ياقىتىن مەلىكىنىڭ

چىرايىغا تىكىلىپ قارايدىكەن. مەلىكە يېرىم ئالمىنى دېرىزە تەكچىسىگە ئېلىپ قويۇپ، ئىتنىڭ ئۇزۇن تۈلكىلىرىنى سىلاپتۇ، "جىمراق بول سۆيۈملۈكۈم، ھېچ بىلىمدىم، بۈگۈن نېمە بولدۇڭ، ياتقىن سۆيۈملۈكۈم، بىر دەم ياتساڭ ئوڭشىلىپ قېلىشنىڭ مۇمكىن" دەپتۇ ۋە دېرىزىنىڭ ئاستىغا كېلىپ يىپ ئېگىرىپ ئولتۇرۇپتۇ؛ ئاكىلىرى قايتىپ كەلگەندە ئۇلارغا كەچلىك تاماق تەييارلىماقچى بوپتۇ. شۇغىنىسى، ئۇ قىپقىزىل ئالما شۇنچە پارقىراق، شۇنچە كۆركەم، شۇنچە خۇش پۇراق ئىكەنكى، ئىچىگە ھەسەل شىرنىسى قاچىلانغاندەك تۇيۇلىدىكەن، مەلىكە ئۇ ئالمىغا ئىختىيارسىز قارايدىكەن، ئالمىنىڭ كىشىنى مەست قىلىدىغان خۇش پۇراقلىرى شامالغا ئەگىشىپ ئۇنىڭ دىماغلىرىغا ئۇرۇلۇپ تۇرىدىكەن.

"تاماق ۋاقتىدا ئاكىلىرىم بىلەن بىللە يەي" دەپتۇ مەلىكە ئۆزىگە، ئەمما ئۇ كىشىنى مەست قىلىدىغان خۇش پۇراق كېلىۋېرىپ، مەلىكە پەقەت تاقەت قىلالماپتۇ. "مەن ئۆزۈمنىڭ نېسۋىسىنى يەي" دەپتۇ

مەلىكە. ئاندىن ئاشخاندىن بىر قەلەمترانچى ئېلىپ، ئالمىدىن كىچىك بىر پارچە كېسىپ ئېلىپ، ئوتقا شتەك قىزىل لېۋىگە ئايدىرىپ، ئالدىرىماي ئازراقلا چىشلەپ يۇتىۋېتىپتۇ. ئاندىن ئۇنىڭ ئۈستۈنۈت بېشى قېيىپ، نەپەسلىرى توختاپ قاپتۇ، ئىككى قولى ساڭگىلاپ چۈشۈپتۇ، قولىدىكى ئالما يەرگە چۈشۈپ كېتىپتۇ؛ ھەيكەلنىڭ ئاستىغىلا يىقىلىپ چۈشۈپ، كۆز قارىچۇقلىرى ئارقىغا تارتىلىپ، بېشى ئۇزۇن ئورۇندۇققا يۆلىنىپ، جىمجىت، ئون-تىنسىز قېتىپ قاپتۇ. ئەسلىدە رەزىل خانىش بۇ قېتىم ياسىغان يېرىمى ئاق، يېرىمى قىزىل ئالمىنىڭ ئاق تەرىپىدە زەھەر يوق بولۇپ، قىزىل تەرىپىنى يېسىلا ئادەم زەھەرلىنىپ قالىدىكەن.

بۇ كۈنى يەتتە قېرىنداش ناھايىتى كەچ قايتىپ كەپتۇ، ئۇلار ئۆيىگە كەلمەي تۇرۇپلا ئىتنىڭ قاتتىق قاۋىغىنىنى ئاڭلاپ ھەيران قاپتۇ، ”چوقۇم بىر ئىش چىقتى،— دېيىشىپتۇ يەتتە پالۋان، — تېز ئاتلىنايلى.“ يەتتە پالۋان ئاتلىرىنى قاتتىق چاپتۇرۇپ، ئۆيىگە ئۇچقاندەك يېتىپ كەپتۇ. قارىسا مەلىكىنىڭ كۆز قارىچۇقلىرى ئارقىغا تارتىلىپ كەتكەن، نەپەسلىرى ئاللىقاچان توختىغان. يەتتە پالۋان دەررۇ ئۇنىڭ بوينىدىكى رەڭدار لېنتىنى يېشىپتۇ، چېچىنى تارايتۇ، سۇ ۋە ھاراق بىلەن ئۇنى يۇيۇپتۇ، لېكىن ھېچقايسىسىنىڭ ئۈنۈمى بولماپتۇ، سۆيۈملۈك مەلىكە ئۆلۈپ قاپتۇ، مەڭگۈلۈك ئۇيۇققا كېتىپ قاپتۇ. يەتتە پالۋان مەلىكىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ قاتتىق قايغۇرۇپتۇ. شۇ ئەسنادا ئىت توساتتىن ئۆيىگە كىرىپ، ھېلىقى ئالمىغا ئېتىلىپ بېرىپ ئۇنى بىرلا چىشلەپ يۇتىۋېتىپتۇ. دە، يەرگە يىقىلىپ ئۆلۈپتۇ. پالۋانلار شۇ چاغدىلا ئالمىنىڭ ئىچىگە زەھەر قۇيۇلغانلىقىنى بىلىپتۇ.

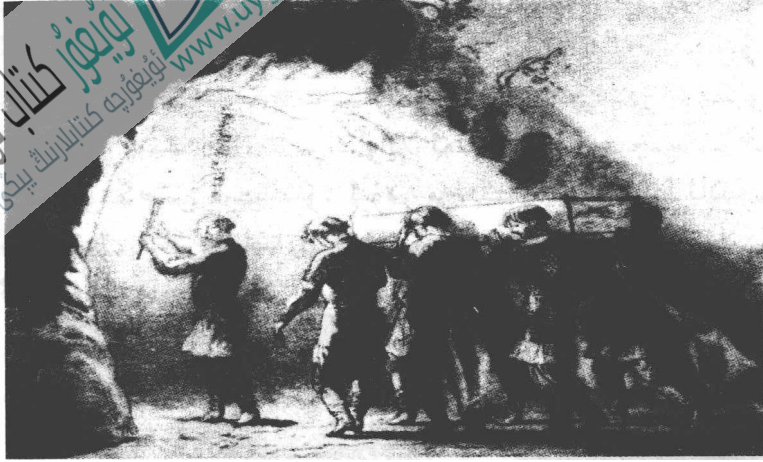


يەتتە پالۋان مەلىكىنىڭ جەستىنىڭ قېشىدا تۇرۇپ بېشىنى ئېگىپ، مۇقەددەس دۇئالارنى ئوقۇپتۇ: "ئارام تاپقىن سۆيۈملۈك سىڭىل، خۇدا سېنى جەننەتكە ئېلىپ كىرىدۇ". پالۋانلار مەلىكىنىڭ يېنىدا ئۇنىڭغا قاراپلا ئولتۇرۇپتۇ، ھېچكىممۇ ئۇنى كۆرمىدىغان گەپنى قىلماپتۇ؛ ئۇلار مەلىكىنىڭ قېشىدا ئاشۇنداق ئولتۇرۇپتۇ، ئاش-تاماق يېمەپتۇ، سۇمۇ ئىچمەپتۇ، مەلىكىگە مەڭگۈ مۇشۇنداق ھەمراھ بولۇشنىلا ئويلاپتۇ.



يەتتە پالۋان مەلىكىنىڭ جەستى يېنىدا ئۈچ كۈن ئولتۇرۇپتۇ، قارىسا مەلىكە قىلچىمۇ ئۆزگەرمەي شۇنچىلىك خاتىرجەم، تىرىكتەك ياتقۇدەك، خۇددى چۈش كۆرۈۋاتقاندەك ياتقان بولۇپ، خۇش تەبەسسۇمى لېۋىدە بەختىيارلىق بىلەن جىلۋىلىنىپ تۇرغىدەك.

پالۋانلار يەنە ئۈچ كۈن كۈتۈپتۇ، ئەمما مەلىكە يەنىلا ئويغانماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار مائەم مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ، مەلىكىنىڭ جەستىنى چاققانغىنە ياسىتىلغان خرۇستال ساندۇققا سېلىپ قويۇپتۇ، مەلىكىنىڭ قىياپىتى يەنىلا ئۆزگەرمەپتۇ.



شۇ كۈنى ئاخشىمى يەتتە پالۋان مەلىكىنىڭ جەستى سېلىنغان خرۇستال ساندۇقنى كۆتۈرۈپ چەت ياقىدىكى بىر تاغ ئۆڭكۈرىگە ئاپىرىپتۇ؛ ئۆڭكۈرگە ئالتە تال تۆمۈر تۈۋرۈك قېقىپ، ئاندىن خرۇستال ساندۇققا ئالتە تال تۆمۈر ھالقا بېكىتىپ، تۈۋرۈككە ئېسىپ قويۇپتۇ، تۆت تەرىپىنى رېشاتكىلاپتۇ. يەتتە پالۋان بۇ ئىشلارنى تۈگەتكەندىن كېيىن مەلىكىنىڭ — ئۆلۈپ كەتكەن سىڭلىسىنىڭ روھىغا تەزىم قىلىپتۇ. پالۋانلارنىڭ ئاكىسى: ”سۆيۈملۈك سىڭىل، بۇ يەردە ئارام ئېلىڭ، سىز شۇنچىلىك ئاق كۆڭۈل، شۇنچىلىك گۈزەل، خۇدا سىزنى ئۆز پاناھىدا ساقلايدۇ. گەرچە رەزىل قوللارنىڭ قۇربانىغا ئايلىنىپ، بۇ دۇنيادىن ئايرىلغان بولسىڭىزمۇ، روھىڭىز چوقۇم جەننەتكە كىرىدۇ. بىز سىزنىڭ جەستىڭىزنى مەڭگۈ قوغدايمىز، قېشىڭىزدا مەڭگۈ ھەمراھ بولىمىز، ئارام ئېلىڭ سۆيۈملۈك سىڭىل!“ دەپتۇ.

شۇنىڭدىن تارتىپ يەتتە پالۋان ھەر كۈنى ئۆڭكۈردە تۇرۇشقا بىر ئادەم ئەۋەتىپ، مەلىكىنىڭ جەستىگە ھەمراھ بوپتۇ. ئەجەبلىنەرلىكى شۇكى، مەلىكىنىڭ جەستى جەسەت ساندۇقىدا

شۇنچە ئۇزۇن تۇرسۇمۇ، چىرايى ھېچقانداق ئۆزگەرمەپتۇ. ئۇ گويا ئۇخلاۋاتقاندەك ياتىدىكەن، رەڭگى ئاق ھەم قىزىل بولۇپ، لېۋى دائىم ئوتقاشتەك قىزىل، چېچى دائىم قارا ئەبنوستەك قاپقارا، پارقىراق تۇرىدىكەن، بۇرۇنقىدەكلا كۈلۈمسىرەپ ياتىدىكەن. بۇنىڭدىن پالۋانلار ناھايىتى خۇشال ئىكەن، ”مەلىكە چوقۇم ئۆلمىدى، ھامان بىر كۈنى ئويغىنىپ، پالۋانلار بىلەن بىللە گۈزەل ھايات كەچۈرىدۇ“ دەپ ئويلايدىكەن.

رەزىل خانىش ئورمانلىقتىن ئوردىسىغا قايتىپ كېلىپ، ئەينەكتىن بۇرۇنقى سوئالنى سورايتۇ. بۇ قېتىم ئەينەك ئۇنىڭغا ئۇنىڭ دۇنيادا ئەڭ گۈزەل ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. خانىشنىڭ خۇشاللىقى كۆككە يېتىپتۇ، بۇ قېتىم ئۇ مەلىكىنىڭ راستتىنلا ئۆلگەنلىكىنى بىلىپتۇ.

بۇ ۋاقىتلاردا پادىشاھنىڭ كېسلى ئىزچىل ياخشىلانماپتۇ، خانىشمۇ ئۇنىڭ بىلەن كارى بولماپتۇ. پادىشاھ بۇنىڭدىن قاتتىق غەزەپلىنىپ، ئەينى ۋاقىتتا بۇ خوتۇننى ئالغانلىقىغا پۇشايماق قىلىپتۇ.

مەلىكىنىڭ يىگىتى شاھزادە يېسەي مەلىكە يوقاپ كەتكەندىن تارتىپ كېچە-كۈندۈز ئۇنىڭ ئىز-دېرىكىنى قىلىپتۇ؛ ئارغىماققا مىنىپ، ھەممە ياقتا چېپىپ، شۇنچە ئىزدەپمۇ مەلىكىنى تاپالماي، قەلبى چەكسىز ھەسرەتكە تولۇپتۇ.

جىسمانىي ۋە روھىي جەھەتتىن ھېرىپ كەتكەن شاھزادە بىر كۈنى كەچقۇرۇندا ئاتقا مىنىپ كېتىۋېتىپ، كەچكى شەپەق ئاستىدا تۇرۇپ، ئوتقاشتەك قىزىل قۇياشقا قاراپ: ”ياخشىمۇسەن، قەدىرلىك قۇياشم، سەن ھەر كۈنى ئاسماندا ھەرىكەتلىنىسەن، دۇنيادىكى ھەممە ئادەمنى چوقۇم كۆرۈپ تۇرسەن. ئۇنداقتا سەن رەڭگى ئاق ھەم قىزىل، لەۋلىرى توق قىزىل، ساھىبجامال،

چاچلىرى قارا ھەم پارقىراق ياش بىر مەلىكىنى كۆردۈڭمۇ؟ ماڭا ئېيتقىنا قەدىرلىك قۇياش ، مەن ئۇنىڭ يىگىتى . مەن ئۇنى ھەممە يەردىن ئۈچ يىل ئىزدىدىم ، ھازىر ئاتمۇ ھېرىپ قالدى ، ئەمما مەن ئۇنىڭ ئىز-دېرىكىنى ئالالمىدىم“ دەپتۇ .



ئويلىمىغان يەردىن قۇياش راستتىنلا جاۋاب قايتۇرۇپتۇ: “قەدىرلىك شاھزادەم، مەن بۇ مەلىكىنى—سېنىڭ گۈزەل مەھبۇبەڭنى كۆرمىدىم، بەلكىم ئۇ ئاللىقاچان ئۆلۈپ كەتتى، بەلكىم كۈندۈزى تالاغا چىقىمىغان بولۇشى مۇمكىن، سەن قوشنامدىن سوراپ باق، بەلكىم ئاي قانداقتۇر بىر يەردە ئۇنى كۆرگەن، ئىزىنى بايقىغان بولۇشى مۇمكىن“.

شاھزادە قۇياشنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ئازابلىنىپتۇ ھەم قايغۇرۇپتۇ، كېچىنىڭ تېزىرەك يېتىپ كېلىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتۈپتۇ. ئاي ئەمدى چىقىشىغا شاھزادە تاقەت قىلالماي، ئۇنىڭغا ئىلتىجا قىلىپتۇ: “ئەي ئاي، مېنىڭ ياخشى دوستۇم! سەن رەڭگى قىزىل ھەم ئاق، ساھىبجامال، چاچلىرى ئەبنوس دەرىخىدەك قارا ھەم پارقىراق، گۈزەل بىر مەلىكىنى كۆردۈڭمۇ؟ ماڭا ئېيتقىنا قەدىرلىك ئاي، مەن ئۇنىڭ يىگىتى، ئۇنى ئىزدەپ ئېتىم بىلەن ئۈچ يىل چېپىپ يۈردۈم“.

ئەمما ئاي ئۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ: ”ئەي قەدىرلىك شاھزادەم، قېرىندىشىم، ھەقىقەتەن خىجىلمەن. مەن بۇ گۈزەل قىزنى، سېنىڭ گۈزەل مەھبۇبەڭنى كۆرمىدىم، چۈنكى مەن ھەر كۈنى بۇ يەردە بولالمايمەن. بەلكىم مەن كېچىلىرى كۆزۈمتە تۇرغان ۋاقتىدا ئۇ زېمىندا سەير قىلمىغان بولسا كېرەك.“

يۇپيورۇق ئاي يەنە مۇنداق دەپتۇ: ”بېلىڭنى قويۇۋەتمە ئوبدان قېرىندىشىم، ساڭا بىر چارىنى دەپ بېرەي. سەن بېرىپ شامالدىن سوراپ باققىن، ئۇنىڭ بارمايدىغان يېرى يوق، بەلكىم ئۇ سېنىڭ گۈزەل مەلىكەڭنىڭ نەدىلىكىنى بىلىشى مۇمكىن.“

شۇنىڭ بىلەن شاھزادە غەيرەتكە كېلىپ، ئېتىغا مىنىپ، شامال تەرەپكە ئاتلىنىپتۇ. ئۇ ۋارقىراپ تۇرۇپ شامالغا ئىلتىجا قىلىپتۇ: ”ئەي شامال، سەن ھەر ياققا كېزىپ يۈرسەن، كۆپنى كۆرسەن، ماڭا ئېيتىپ بەرگىنە، سەن رەڭگى قىزىل ھەم ئاق، ساھىبجامال، چاچلىرى قارا ھەم پارقىراق، گۈزەل بىر مەلىكىنى كۆردۈڭمۇ؟ ماڭا ئېيتقىن، مەن ئۇنىڭ يىڭىتى، ئۇ ئوردىدىن يوقاپ كەتكەندىن بېرى تەرەپ-تەرەپكە چېپىپ ئۇنى ئىزدەۋاتقىنىمغا ئۈچ يىل بولدى.“

— شۇنداقمۇ، بىچارە ئوغلانم! — دەپتۇ شىددەتلىك شامال ئۇنىڭغا جاۋابەن، — مەن سېنىڭ مەھبۇبەڭنى كۆرگەن، ئۇ دۇنيادا ئەڭ گۈزەل قىز، لېكىن بۇ گۈزەل قىز ئاللىقاچان ئۆلۈپ كەتتى. دەريانىڭ ئۇ تەرىپىدىكى ئۆڭكۈردە بىر خرۇستال جەسەت ساندۇقى بار، مەھبۇبەڭ شۇ يەردە خاتىرجەم ياتماقتا. ھەر كۈنى بىر پالۋان ئۇنىڭ جەسىتىنى ئۈزلۈكسىز قوغداپ تۇرماقتا. شامال سۆزىنى تۈگىتىپلا ئورمانلىق قېتىغا كىرىپ كېتىپتۇ، شاھزادە ئىختىيارسىز يىغلاپ كېتىپتۇ. ئۇ ئېتىغا سەكرەپ مىنىپ،

ئېتىنى قامچىلاپ ئۇچقاندەك چېپىپتۇ، دەرھال ئاشۇ ئۆڭكۈرگە بېرىپ گۈزەل مەلىكىسىنى كۆرۈشكە ئالدىراپتۇ.

شاھزادە جان-جەھلى بىلەن تاغقا يامشىپتۇ، كۆزلىرى ياشقا تولۇپتۇ. بۇ تاغدا پەقەت يول يوق بولۇپ، ھەممە ياق ئوچلۇق تاشلار بىلەن قاپلانغان ئىكەن. شاھزادە پۇت-قولنى تەڭ ئىشقا سېلىپ ناھايىتى تەسلىكتە تاغ قاپتىلىغا ئاران چىقىپتۇ. كۈتۈلمىگەندە شاھزادىنىڭ كۆز ئالدى يورۇپ، بىر تال گىياھمۇ ئۈنمىگەن تاقىر سايلىق نامايان بولۇپتۇ. سايلىقنىڭ ئەڭ چېتى قاپقارا ئۆڭكۈرنىڭ كىرىش ئېغىزىدىن باشلىنىدىكەن. شاھزادە ئالدىراپ يۈگۈرۈپ بېرىپ قارىسا، قاراڭغۇ، سوغۇق ئۆڭكۈردە ئالتە تۈۋرۈك، تۈۋرۈكتە تۆمۈر ھالقا، ھالقىغا بىر خرۇستال جەسەت ساندۇقى ئېسىقلىق تۇرۇپتۇ، جەسەت ساندۇقى شامالدا يەڭگىل ئەۋرىنىپ تۇرىدىكەن، بىر پالۋان جەسەت ساندۇقىنىڭ يېنىدا مىدىرلىماي قاراپ تۇرىدىكەن.

ئۇ مەھبۇبىنى يەنە بىر كۆرۈۋېلىشقا ئالدىراپ، ھېچنېمىگە قارىماي خرۇستال جەسەت ساندۇقىغا يۈگۈرۈپ كەپتۇ.

توساتتىن كۈچلۈك بىر قول ئۇنىڭ گەجگىسىدىن تۇتۇپ، يەرگە يىقىتىپتۇ. ئۇ بىرىنىڭ: "سەن نېمە ئادەم؟ سىڭلىمنىڭ جەسىتىنى نېمىشقا ئوغرىلىقچە كۆرگىلى كېلسەن؟" دەپ غەزەپلىك ۋارقىرىغىنىنى ئاڭلاپتۇ.

شاھزادە شۇ چاغدىلا ئاندىن شامالنىڭ پالۋانلار ھەققىدە ئېيتقانلىرىنى ئويلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ كۆز يېشىنى توختىتىپ، ئورنىدىن قوپۇپ، يۈزلىرىنى سۈرتۈپ پالۋانغا: "ھۆرمەتلىك پالۋان، قەدىرلىك ئاكا، مەن شاھزادە يېسەي، بۇ خرۇستال ساندۇقتىكى مەلىكە مېنىڭ لايىقىم. مېنى ئۆتكىلى قويغىن، مەن

ئۇنىڭ گۈزەل جامالىنى بىر كۆرۈۋالاي. مەن ئۇنى ئۈچ يىل ئىزدىدىم، ئۇنى بىر كۆرۈۋالغىلى قويغىن” دەپتۇ.

پالۋان ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ ئېغىر ئۇھ تارتىپ، ئۇنى قويۇۋېتىپتۇ. شاھزادە خرۇستال ساندۇققا يېقىنلاپ كېلىپ، ساندۇقتا ياتقان مەلىكىگە قاراپتۇ، مەلىكە يەنىلا شۇنچە گۈزەل ئىكەن، ئۇنىڭ ئاق ھەم قىزىل رەڭگى، ساھىبجامال رۇخسارى، بولۇپمۇ لېۋىدە قېتىپ قالغان تەبەسسۇمى شۇنچىلىك تونۇش، يېقىملىق بولۇپ، قىلچە ئۆزگەرمىگەنىكەن. شاھزادە خرۇستال ساندۇققا ئېسىلىپ ھۆركىرەپ يىغلاپ كېتىپتۇ. سۆيۈملۈك مەھبۇبەسى مۇشۇنداقلا مەڭگۈلۈك خوشلاشتىمۇ؟ شاھزادە خرۇستال ساندۇقنى ئىختىيارسىز مۇشتلاپ كېتىپتۇ، توساتتىن “جاراڭگىدە” قىلغان بىر ئاۋاز بىلەن تەڭ خرۇستال ساندۇق چېقىلىپ كېتىپتۇ، مەلىكە خرۇستال سۇنۇقلىرى بىلەن بىللە يەرگە چۈشۈپ كېتىپتۇ، تۈۋرۈكتە ئالتە تال ھالقىلا قېلىپ، تەۋرىنىپ تۇرۇپتۇ.

شاھزادە بىلەن پالۋان بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ھاڭ-تاڭ قاپتۇ، ئەمما كىم بىلسۇن، مەلىكە توساتتىن ئويغىنىپ ئۇلارنى ئىنتايىن خۇشال قىلىۋېتىپتۇ. ئەسلىدە مەلىكە يىقىلىپ چۈشكەندە ئۇ يېگەن زەھەرلىك ئالمنىڭ پارچىسى گېلىدىن يېنىپ چىققان ئىكەن. مەلىكە ئاستا-ئاستا كۆزىنى ئېچىپ، ئاندىن ئولتۇرۇپ، ھەيرانلىق نەزىرى بىلەن ئەتراپىغا قاراپ، شاھزادە بىلەن پالۋاننى كۆرۈپ: “ۋاي قەدىرلىك ئاكا! مەن نېمىشقا بۇ يەرگە كېلىپ قالدىم، بۇ يەردە قانچىلىك ئۇخلىدىم؟” دەپ سوراپتۇ پالۋاندىن. “سۆيۈملۈك سىڭلىم، سىز بۇ يەردە بىر يىل ئون ئۈچ كۈن ئۇخلىدىڭىز، بۈگۈن يېسەي بۇ يەرگە كېلىپ سىزنى ئېغىر ئۇيقۇدىن قۇتقۇزدى” دەپتۇ پالۋان.



شاھزادە يېسەھى مەلىكىنى چىقىلىپ كەتكەن جەسەت ساندۇقىدىن يۆلەپ تۇرغۇزۇپتۇ، ئىككىيلەن قۇچاقلشپ يىغلىشىپ كېتىپتۇ. ئاندىن شاھزادە مەلىكىنى كۆتۈرۈپ، ئۇنىڭ قەدىردان ئاكىسى بىلەن بىللە ئۆگۈردىن چىقىپتۇ؛ يەتتە پالۋاننىڭ ئۆيىگە قايتىپ بېرىپ شۇ يەردە ئارام ئاپتۇ.

يەتتە پالۋان مەلىكىنىڭ

تىرىلگەنلىكىدىن قاتتىق ھاياجانلىنىپتۇ، ئۇلار دەرھال مەلىكىنىڭ بۇرۇنقى ھۇجرىسىنى تازىلاپ، ئۇنى ئارام ئېلىشقا ئۈندەپتۇ. ئەمما مەلىكە: "مەن ناھايىتى ئۇزاق ئۇخلاپتىمەن، سىلەر ھەر كۈنى ماڭا ھەمراھ بولۇپسىلەر، سىلەرگە قانداق رەھمەت ئېيتسام بولار. بۈگۈن ھەممىڭلار ئارام ئېلىڭلار، مەن سىلەرگە تاماق ئېتىپ، ھاراق ئىسسىتىپ بېرەي. بۈگۈن بىز قانغۇدەك ئىچىپ مەست بولايلى، چۈنكى مەن ئەتە يىگىتىم بىلەن بىللە كېتىمەن، سىلەر بىلەن ئەمدى بىللە بولالمايمەن" دەپتۇ.



شۇنداق قىلىپ مەلىكە ئاشخانغا كىرىپ تاماق ئېتىپتۇ، پالۋانلار بىلەن شاھزادە ئۆيدە سۆھبەت قۇرۇپ ھاراق ئىچىپتۇ. ئاندىن مەلىكە تاماقلارنى ئەكىلىپ، پالۋانلار بىلەن بىللە ھاراق ئىچىپتۇ، ھەر بىر پالۋان بىلەن ئۈچ رومكىدىن ئىچىشىپ، ئۇلارنىڭ ئۈچ يىلدىن بېرى كۆرسەتكەن غەمخورلۇقى ۋە مۇھەببىتىگە رەھمەت ئېيتىپتۇ: ”قەدىردان ئاكىلار، سىلەرنى ياخشى كۆرىمەن، ھەممىڭلار سەمىمىي، ئاق كۆڭۈل، باتۇر كىشىلەر؛ ھەممىڭلار ھەقىقىي ئەركەك“ دەپتۇ. بۇ كۈنى ئۇلار تۈن تەڭ بولغىچە خۇشال-خۇرام ئىچىشىپتۇ. بۇ ئاخشىمى توققۇزەيلەننىڭ ھەممىسى خۇددى بىلمىگۈدەك دەرىجىدە مەست بولۇشۇپ كېتىپتۇ.

ئەتىسى شاھزادە پېسەي مەلىكىنى ئېلىپ خان ئوردىسىغا

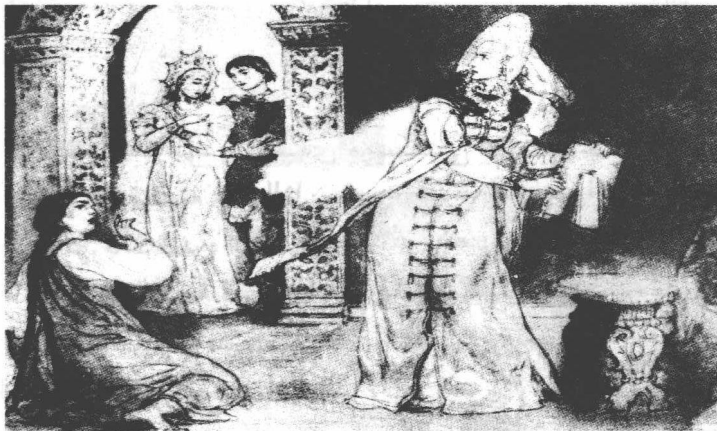


قايتىپتۇ. يەتتە پالۋان مەلىكىنى ئورمانلىقتىن چىققىچە ئۈزىتىپ، ئايرىلىشقا كۆزلىرى قىيامىتىن توختاپ، سۆيۈملۈك سىڭلىسىنىڭ گۈزەل سىماسى تاغنىڭ ئۇ تەرىپىدە غايىب بولغىچە قاراپ تۇرۇپتۇ.

شاھزادە مەلىكىنى باشلاپ، يول بويى ئۇنىڭ بىلەن خۇشال پاراڭلىشىپ مېڭىپتۇ. مەلىكىنىڭ تېخى ھايات ئىكەنلىكى، ئوردىغا

دەرھال يېتىپ بارىدىغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەر پايتەختكە تېزدىن يېتىپ بېرىپتۇ، پايتەختتىكى كىشىلەر ناھايىتى خۇشال بولۇشۇپ،

شەھەر دەرۋازىلىرىدىن يۈگۈرۈشۈپ چىقىپ، يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە تۇرۇپ مەلىكىنى قارشى ئاپتۇ، ھەممىسى مەلىكىنىڭ گۈزەل تەبەسسۇمىنى كۆرۈشنى ئارزۇ قىلىدىكەن مەلىكە كىشىلەرنىڭ تەنتەنە سادالىرى ئىچىدە شەھەرگە كىرىپتۇ. بۇ كۈنى رەزىل خانىش ئازراق ئىچىۋالغان بولۇپ، بىكارچىلىقتىن زېرىكىپ ھۇجرىسىغا كىرىپتۇ، سۆيۈملۈك ئەينىكىنىڭ ئالدىغا كېلىپ دۇنيادا كىمنىڭ ئەڭ گۈزەل ئايال ئىكەنلىكىنى سورايتۇ.



ئەينەكنىڭ جاۋابى ئۇنى قاتتىق تېرىكتۈرۈپتۇ:

— سۆيۈملۈك خانىشىم، سېنىڭ گۈزەللىكىڭگە گەپ كەتمەيدۇ، ئەمما مەلىكە ھەممىدىن گۈزەل، ھەممىدىن ئاق ھەم قىزىل.

خانىش ئىچىۋالغاچقا، ئورنىدىن سەكرەپ قوپۇپ ئەينەكنى يەرگە ئېتىپ چۆل-چۆل قىلىۋېتىپتۇ. چۈنكى ئۇ مەلىكىنىڭ ئۆلگەنلىكىگە، ئەينەكنىڭ بۇ قېتىم ئۆزىنى ئالدىغانلىقىغا ئىشىنىدىكەن.

— ھۇي لەنىتى ئەينەك، ماڭا يالغان سۆزلەشكە قانداق پېتىنىڭ! — دەپتۇ خانىش ئەينەكنى تاشلىۋېتىپ، ئۇنى

تىللىغاچ تالاغا مېڭىپتۇ. مەلىكە بىلەن شاھزادە دەل ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىۋاتقانىكەن، خانىش ھاڭ-تاڭ قاپتۇ، ئەرۋاھقا يولۇقتۇممۇ نېمە دەپ ئويلاپ، قورقۇنچتىن دەرھال بىر ياققا قېچىپتۇ، شۇنىڭدىن باشلاپ ساراڭ بولۇپ قاپتۇ. ئۇ ھەر كۈنى ھۇجرىسىدا يېتىۋېلىپ: ”مەن دۇنيادىكى ئەڭ گۈزەل ئايال، مەن ھەممىدىن چىرايلىق، ھەممىدىن ئاق ۋە قىزىل“ دەپ توۋلاپ، بىر نەچچە كۈن ئۆتمەيلا ئۆلۈپتۇ.

پادىشاھ شاھزادە يېسەي بىلەن مەلىكىنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال بولۇپ، كېسىلىمۇ پۈتۈنلەي ساقىيىپ كېتىپتۇ. ئۇ مەلىكىنىڭ تويىغا تەييارلىق قىلىشقا، دۇنيا بويىچە ئەڭ ھەشەمەتلىك توي ئۆتكۈزۈشكە بۇيرۇق چۈشۈرۈپتۇ. شاھزادە يېسەي گۈزەل مەلىكىنى ئېلىپ چېركاۋغا بېرىپتۇ. ئۇلار تەڭرى ئالدىدا قەسەم بېرىپ ئەر-خوتۇن بولۇشۇپتۇ ھەمدە ئىناق ياشاپ، ئۆمرىنى ناھايىتى بەختلىك ئۆتكۈزۈپتۇ.



[General Information]

书名=普希金 维吾尔文

SS号=40282290

